

SLOVENSKI NAROD.

Na vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman na avstro-ogrsko dežele na vse leto 25 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petorostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knašovi ulici št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovolje pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Čudne razmere pri c. kr. avstrijskih državnih železnicah.

O tem zanimivem poglavju je prišel sobotni „Gorenjec“ izvrsten in vsega uvaževanja vreden članek. Kdor je imel priliko čuti mnogobrojne pričebe slovenskih kompetentov na železniške državne službe, katerim skoraj dosledno vračajo njihove prošnje in znano rešitvijo „Vorgemerkt“, kar pomeni manj kakor nič, tisti mora dobiti pritriliti „Gorenjec“, ki piše:

Ravnateljstvo imenovanih železnic v Trstu je sprejelo lansko leto blizu 40 uradniških aspirantov, večinoma iz Trsta, in tudi nekaj Nemcev, katere pošiljajo prakticirati na progo Ljubljana-Trbiž. Tako se nahajata dva teh tržaških aspirantov Lahonov eden tam gori v Lescah, kateri komaj za silo lomi slovensščino, drugi baje že oženjen pa v Batečah-Beli peči, kateri je trd Lah in se umeje niti besedice našega jezika.

Mogoče, da se je poslalo nekaj teh aspirantov tudi na druge postaje gorenjske proge in na glavno progo Pettafelj-St. Valentin; to nam ni znano. Po prestanih izpitih bodo ti aspiranti upoklicani nazaj v Trst in po otvorenju bohinjske železnice premeščeni na razne stacije novo otvorene proge.

Pri vsem tem sumljivo je pa to, da lahko časopisje v Trstu in Gorici molči in ne črha niti besedice o sprejetju toliko aspirantov, nam skrajno nasprotnih narodnosti! Umevamo zakaj! Sme lahko zadovoljno biti s činom tržaškega ravnateljstva c. kr. avstrijskih drž. železnic, da je ono postopalo tako skrajno strankarsko Lahom v prid. — To bi bil krik in vik v laških in nemških novinah, ko bi se bilo sprejelo le polovico aspirantov Slovencev.

Tu se zopet enkrat zreali objektivnost in pravico ljube avstrijske birokracije v povsem pravi luči! Mogoče, da je to zopet koncesija ali politični poklon naše matere Avstrije nasproti sosedni zavezni že dokaj oholi Italiji?! Povsod imajo naši nasprotniki prednost, tudi tam, kjer bi se moralo na vsak

način strogo in nepristransko postopati. Upravi c. kr. avstrijskih državnih železnic mora vendar znano biti in ji je brezdvomno tudi znano, da se Slovenci privadimo z lahkostjo ne samo enega, temveč tudi več jezikov, a vendar nas povsod zapostavljajo in prezirajo našim ljutim nasprotnikom na ljubo.

Nove železniške proge Beljak-Jesenice in Jesenice-Trst bodo tekale po skozinsko slovenskem ozemlju in kaki bodo uradniki na postajah imenovanih prog? Na Koroškem Nemci in v Primorju Lahoni, pomeščani z Nemci! Ubogi slovenski kmet v Primorju, katero že sedaj Lah smatrajo za „Italienisches Gebiet“, tebe ne čaka druga, kadar boš na katerikoli postaji bohinjske proge v slovenskem jeziku zahteval vožni list, ali oddajal blago in pri tem se posluževal svojega draga materinega jezika, da te bodo provali ti tržaško-lahonski uradniki z „non capisci la lingua schiava, perche non parla italiano, questa terra e terra italiana, capisci porco schiavo!“ itd. Je že naša nam Slovanom skrajno nasprotna vlada storila nedopustno napako, da je skoraj vsa dela na novih progah oddala naše dežele lažnim tujcem, kateri so imeli pri delu v službi mnogo častnikov naše nam sicer na videz zavezne, a vendar skozinsko sovražne države, odstran črno-zoliti kolov, iz takozvanega kraljestva polentarjev, kar se še utegne pozneje naščevati nad Avstrijo, in sedaj naj mirno gledamo in dopuščamo, da nam bo želez. uprava prepravila primorske in koroške proge z uradniškim obojem, katerega eno vedno škili tja čez Adrijansko morje, pričakujoč odrešenja goriškega in tržaškega ozemlja po bratih iz kraljevine polentarjev, drugo pa sanjajoč o prodiranju pruskih piketov od Belta do Trsta. Ta bi pa bila res lepa! Ravno tako delajo z nami, kakor da bi v istini ne imeli za nove proge sposobnih, nemščine in italijanščine zmožnih slovenskih uradnikov in slovenskih abiturientov!

Dočim se premeščajo slovenski uradniki z gorenjske proge tja daleč na Zgornje Koroško in Štajersko in

še dalje, se nam šestokrat vsiljuje na našo progo uradništvo, povsem nasprotno naši narodnosti! In koliko imamo abiturientov, sposobnih za uradniška mesta na novih progah! Koliko abiturientov-prosilcev naše narodnosti za mesta uradniških aspirantov pri ravnateljstvu v Beljaku in naprej zaznamovanih pričakuje danzadnevno sprejema, a pričakuje ga zaman! Pisec tega pozna kar štiri abituriente iz treh občin radovljiškega političnega okraja, kateri so že lansko leto vložili prošnje za sprejem. In [ko take pridne abituriente pustijo čakati z mirno vestjo, kateri nimajo sredstev za študije na univerzi in ne čutijo v sebi poklica za kakršenkoli drug stan, je sprejelo ravnateljstvo v Trstu takorekoč kar na mah 40 aspirantov, kateri ne umejo niti našega jezika, k večjemu, da ga eni lomijo za silo. O tem naj blagohotno premišljuje cenjeni pisec uvodnega članka „Slovenskega Naroda“ z dne 18. m. m. „Premalo slovenske inteligence!“ Smelo trdimo, da zadnjih 15 do 20 let pri državni železnici brez dobre izdatne protekcije ni bil sprejet niti eden slovenski abiturient! Ravnateljstvo v Trstu se bo bržkone izgovarjalo, da ni bilo Slovencev-prosilcev in da se jih ni zglasilo zadostno število. Na to zopet lahek odgovor; zakaj pa ni beljaško ravnateljstvo sprejelo onih slovenskih prosilcev, kateri so lansko leto in mogoče še preje vložili prošnje za sprejem in jih odstopilo tržaškemu ravnateljstvu? In zakaj se taka mesta ne razpišejo v slovenskem časopisju? Tako postopanje ne zasluži nikakega pardona! Slovenski državni poslanci, vsi na krov! Vaša sveta dolžnost je, da preprečite nadaljni sprejem aspirantov zgolj nemške in laške narodnosti, ker taki vendar niso uporabni in sposobni za čisto slovenske kraje, koder bodo tekale nove železnice.

Vojna na Daljnem Vstoku. Linevičeva armada obkoljena?

»Daily Telegraph« poroča iz Tokija: »Vkljub zaupljivim Linevičevim brzojavkam pozicija ruske armade v

Mandžuriji ni ugodna. Kmalu se bo pokazalo, da mislijo Japonci na obkolitev, ki jo izvedejo v štirikrat večjem obsegu, kakor je bila pri Mukdenu. Prednji Linevičevi oddelki so ravno tako v nevarnosti kakor krilo proti Vladivostoku, ker Japonci so po celi obrežni pokrajini in ob izlivu reke Amurja.«

Neka japonska brzojavka z dne 5. avgusta poroča, da so ta dan prišle v Našančen in Dašibodzi ruske čete 10.000 mož, ki pa sta jih preganala dva japonska oddelka (?). Japonci so imeli le enega (?) mrtvega in šest ranjenih. Zasedovati pa Rusov niso mogli, ker so bile ceste preveč — blatne (aha!)

Obleganje Vladivostoka?

Vse kaže na to, da v Vladivostoku kmalu pričakujejo obleganja po Japoncih. Vladivostoški poveljnik je namreč z ozirom na skrajšanje obleganja pozval vse inozemske trgovce, naj zapuste mesto. Nekateri teh trgovcev so dobili dovoljenje, da ostanejo do odločitve v Habarovsku.

Japonska kontrola nad ruskim gibanjem.

Spretnost vohunov menda še ni bilo v nobeni vojni, kakor so Japonci. Vsako najmanjše nasprotnikovo gibanje poznajo natančno. Tako vedo sedaj prav dobro, da imajo Rusi, ki stoje proti Taroku, 17.000 mož pehote, 7.000 kozakov in 30 topov. Vedo pa tudi, da te čete niso došle na novo, temuč so bile le premaknjene z levega krila na desno. Ravno tako pa tudi Japonci opazujejo, kako se skušajo Rusi preskrbovati z živili iz Mongolije.

Mirovna pogajanja.

Japonski mirovni odposlanci so pri sestanku z ruskimi pooblaščenici v Oysterbayu dobili najugodnejši vtisk. Predstavljanje in pozdravljanje je bilo seveda zgolj ceremonialno.

Neki Vitejev zaupnik je izpovedal, da je le malo upanja za sporazumljenje, ker Rusija ne

odstopi zemlje in ne plača vojne odškodnine. — Japonski pooblaščenici so izpovedali raznim časnikarjem, da je vsako sklepanje in uganjanje prenašljivo, ker nihče ne pozna njihovih zahtev. Da pa je vkljub načelnim napetostim nastalo med ruskimi in japonskimi pooblaščenici tako dobro razmerje, se je edino zahvaliti spretnemu postopanju predsednika Roosevelta.

Francoskim listom se poroča iz Petrograda, da je začelo naraščati upanje na uspeh mirovnih pogajanj, odkar je imel Vite zaupni razgovor z Rooseveltom, kjer je dobil vtisk, da ni izključeno sporazumljenje (?) z Japonsko.

Novo glasilo mladočeške stranke.

Praga, 7. avgusta. Poslanec Herold, Kramar, Skarda in Pacak začno s 1. novembrom izdati nov list kot glasilo neodvisne frakcije v mladočeški stranki. Urejeval bo list neki radikalni poslanec, ki je bil poprej po poklicu časnikar. Dosedaj je za list nabranih že 800.000 K.

Šolska politika.

Opava, 7. avgusta. Po celi Šleziji pripravljajo nemški bujakači umetno ogorčenje proti premeštvu čeških paralelk iz Opave v Poljsko Ostravo. Dne 9. t. m. se vrši v ta namen protestni shod vseh nemških državnih in deželnih poslancev ter županov.

Inomost, 7. avgusta. V Tionu so imeli trentinski dijaki shod, na katerem so zahtevali italijansko vseučilišče v Trstu ter pozivali vse dijake, naj bojkotirajo pravno fakulteto v Roveretu. Italijanski poslanci so dobili grajo in poziv, naj odločneje delujejo, sicer bodo morali odložiti svoje mandate.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 7. avgusta. Izvrševalni odbor združene

LISTEK.

Izlet na Višavo.

Spisal Roman Romanov.

I.

Nekega jutra se mu je zdelo, da je potrkala pema na njegovo okno. Zdelo se mu je, da je videl njene drobne prste, kako so se dotaknili svetle šipe ... In ta dogodek mu je bil velik in božji.

V dnu svojega srca je še nosil del življenja mile mladosti. Bil je čisto nedotaknjen in neomadeževan. Pazil je nanj kakor na biser in s skrbno varnostjo ga je nosil čez burne in nemirne dni. Varoval ga je in nikomur ga ni pokazal, zakaj bal se je zanj in bil je prepričan: smejali se bodo in pljuvali bodo nanj ... In zavoljo tega ga je skrival vsakomur in mu ni pustil na dan; samo v njegovih kompozicijah je bilo včasih opaziti tisti mehki del njegovega življenja: sredi burnih in močnih akordov se je tuintam poja-

vila mila in topla melodija; vstala je naenkrat in izgubila se je zopet v bučnem spevu. Včasih je bilo čuti, kakor bi zavnela pesem sredi spomladanske noči, kakor bi jo zapelo dekle iz ljubečih prsi ... In mnogokdaj je začutil nehotoma to milo življenje v svojem, in vselej takrat mu je bilo, ko da ima v sru nekaj božjega, in tiha prijetnost ga je objela ...

In na tisto jutro je spoznal, da se je prebudilo in da hoče na dan ... zakaj pomlad je potrkala na okno, in on je videl njene rožne prste ... Kakor dete je vzhrepenel po pomladi in po njenih rožah. Začel si je zvončkov in vse polno marjetic in rad bi bil dahniti globoko vase vonj skritih vijolic ... Sredi njegovega srca je vstalo upanje, da mu zavevajo zvončki in marjetice, in beli prsti mu povijejo šopek dehtečih vijolic. Njegova duša se je dotaknila teh belih prstov z gorkim pričakovanjem, in njegove oči so se zatopile v tisti mehki obraz: po belih licih je razlito zažudenje in žametni pogledi mirujejo ...

Sedel je h klavirju v jutranji obleki in njegovi prsti so legli po belih tipkah. Komaj slišno so pele strune, in v visokih tonih je bilo zaznati spomladansko melodijo: bila je polna hrepenenja in vsa topla ...

Zagorec je vzel papir in pisal svojo sentimentalno skladbo. In tam zunaj se je bilo rodilo spomladansko jutro in plavalo je vse povsod na svojih lahkih perutih. In tudi k njemu je bilo prispelo in vzplavalo je v njegovo dušo ... Tako se je bilo prebudilo tisto toplo življenje in začutil je pomlad, ki je potrkala z drobnimi prsti na njegovo okno ... Dolgo je že ni bilo k njemu, ker je bila trdno zaklenjena njegova duša vse svoje lepe dni. Včasih so mu prišle na spomin s gubljene pomladi, pohojeni zvončki in vele vijolice so mu stopile pred oči ... Tako se je spominjal majniškega jutra, ko je našel na svojem oknu dehteč šopek. Opazil ga je, stopil je do njega in ni ga približal k obrazu: s hladno roko ga je prijel in vrgel na cesto. In Anica je šla po cesti in je našla pohojene zvončke in vijolice; pogle-

dala ga je s tihimi očmi, in njena lica so zbledela ...

Zagorec je bil dokončal svoje delo in urejal je svojo toaletto. Parkrat je stopil od umivalnice h klavirju in se ozrl po napisani skladbi: njegove oči so bile prijazne, in zadovoljnost je bila razlita po njegovem obrazu. Ko je dovršil toaletto, je odprl vsa okna na široko in hodil je po sobi z veselimi koraki. Prispelo je do njega vse polno lepih sanj, in on jih je vzprejel s smehljajem na obrazu. Bil jih je vesel, ker so bile polne sladkobe in so prebujale del življenja mile mladosti v dnu njegove duše. Vedel je, da jih je poslala pomlad, ki se je spomnila nanj na to jutro in lahko mu je bilo pri sreči ...

Prišla je določena ura; vzel je klobuk in palico in odšel z veselimi koraki. Zunaj je bilo vse lepo in prijazno. Polno ljudi je hitelo sem in tja — in starci in starke s skrbnimi obrasi in mladi fantje s pesmijo na ustih in mlade deklice s hrepenčnimi očmi. Ta in ona se je ozrla po njem, ali hitel je dalje in strmел v daljavo ...

Ko je vstopil, je sedela Anica pri klavirju. Prihitela je k njemu vsa razigrana in mu ponudila roko z nasmehom okrog ust. Dotaknil se je njene roke, in takrat mu je šinilo nekaj po telesu: čuden izraz je legel na njegova lica in njegovi prsti so trepetali.

»Na spomin mi je prišlo davno majniško jutro s čudno močjo in rad bi vas prosil oproščenja! ...«

»Ne danes, gospod Zagorec! Posneje, če napravite z nami izlet na Višavo! ...«

In zasmejala se je z veselimi smehom:

»Samo, samo s tem pogojem! ...«

II.

V tistih dneh je začutil, da je že napravila njegova duša izlet na višavo: dvignila se je visoko in do nebes tja na večerno stran, odkoder prihajajo plašni mrakovi s svojimi sentimentalnimi dogodki. Bila je kakor umita v čisti studenčnici in niti same umazane proge ni bilo na njej. Kakor beli labodi so plavale po njej njegove mehke misli in daleč

opozicije bo imel prihodnje dni
važno sejo. — Vsa javnost se bavi
z gibanjem v liberalni stranki.
Nihče pa še ne ve, ali se bo stranka
popolnoma razpustila, ali bo le
več članov izstopilo. Usoda stranke
pa bo največ odvisna od tega, kako
stališče zavzame grof Tisza, ki ima
še lepo število vernih pristašev na
svoji strani.

Budapešta, 7. avgusta. Cesar
je baje privolil, da vlada predloži
parlamentu zakonski načrt o splošni
volilni pravici.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 7. avgusta. Bolgarska
brzojavna agentura poroča iz Cari-
grada, da divja v okrajih Peč, Dja-
kova in Priština splošni punt.
Albanci so pomorili okoli 50 srbskih
odličnikov. V Bolgariji se boje, da
začne posredovati avstrijsko
vojaštvo (?).

Atentat na sultana.

Carigrad, 7. avgusta. Dvorna
komisija, ki vodi preiskavo, pozna
baje že vse osebe, ki so se udeležile
atentata na sultana. V afero je za-
pletenih 11 inozemcev in 2 doma-
čina. Turška vlada se je diploma-
tičnim putem obrnila na švicarski
zvezni svet, naj ji izroči osebe, ki
so bile udeležene pri atentatu, a so
zbežale v Lucern, kjer bivajo v ne-
kem hotelu. — Zaprlji so več poli-
cijskih agentov, ker so prijateljsko
obdružili z nekim Aristideom, ki je
prišel k carinskemu uradu po voz,
na katerem se je potem razpočila
bomba.

Nemiri v nemški Afriki.

Berolin, 7. avgusta. Vest, da
se je tudi pleme Kilvajcev v Vzhodni
Afriki vzdignilo zoper nemško vladu,
je na dvoru neprijetno presenetilo,
tembolj, ker so se ravno sedaj boji
z uporniki v južnozahodni nemški
koloniji v Afriki posebno poostriili.
Nemčijo velja dosedaj boj z
divjimi vstaji že 400 milijon-
ov, a še ni upati, da bi se tako
kmalu zaključil. Tudi iz Kame-
runa prihajajo vznemirjajoče vesti.

Dopisi.

Iz Brežic. (Tolovaji —
čuvarji javnega reda v Bre-
žicah) Nesramnost in oholost re-
negata se kaže v vsej svoji goloti,
v vsej svoji mrzkosti in skrajno
smelem in nasilnem tajniku občins-
kega urada v Brežicah, v slavno-
znem »Urgemanu« Salounu ali
Čalonu, kakor bi se morala pravza-
zvati ta uniformirana in patetirana
poštenost, da se je to človeče doslej
v svetu navzelo le trohice čuta za
resnico in poštenje. — Odkar se je
javil ta pritepenec v Brežicah, od
tedaj se postopa na občini proti
vsemu, kar je slovenskega, po zgo-
dovinskem reku: »Gewalt vor Recht«.
Kjerkoli se more škodovati sloven-
skemu obrtniku, trgovcu, krčmarju
i t. d., verjete, renegat na občini ne
bode izpustil priložnosti, svojo smrtno
jeto odeljstevati in tako maščevalno
biti usodi v obraz radi nam samim

neljubega slušaja, da se je ta zgaga
hranila na praih slovenske matere.
Ne vem, v kateri brezanski noči se
je porodila v tikvi našega Gustina
plemenitega Hettingerhof skrajno
brezobrazna misel, kupiti finemu go-
spodu iz celjske okolice uniformo
ter temu nasilnemu rablju izročiti
sarjavelo sabljjo pravice. Najbrže si
je bil Gusti v svesti, da potrebuje
tako »surjenec« v raznih junastvih
matadorja, kakor sta »slavna« bre-
žiška biriča. Narat in Žerjav, ta že
davno v kaznilnico spadajoča slo-
vinca, tudi poštenega »šefa«, kakor
postane roparska drhal šele zmožna
za pravo in uspešno delovanje tedaj,
ko se najde krivolodni roki pravi
mojster. Kdor ve, da je znanemu pre-
tepaču in tatu z druge strani ubi-
jalec v tepežu iz »silobranca« pover-
jena redarstvena oblast v mestu, kdor
ve, da sta ta imenitna branitelja in
člana svete Hermandade skoro ne-
posredno iz zapora stopila v mestno
čuvarstvo, ta mora vzklikniti, ime-
nitna služabnika sta našla dostojnega
gospodarja. Iz ljubezni do pravdnosti,
iz velike ogorčenosti radi teptanja
najenostavnejših človeških prav
mojramo zahtevati, da brežiško okrajno
glavarstvo, oziroma državno prav-
dnostno zagradi svoj »svetec«, objavnem
nasilstvu te poštene detelje v službi
mestne redarstvene oblasti. Malim,
da pl. Vistariniju ustrežemo, ako ga
natančneje seznanimo z najnovejšim
slavnim činom troškega mestnega
redarstvenega zmaja. Brežiški plačani
razgrajajo »oklofutani« Pajdaš je bil
kaznovan vsled tožbe tukajšnjega
Slovenca Žlenderja. To je bolelo nem-
ško malho, ki mora šteti kronce za
narodnega trpina, in Šalon se je ču-
til pozvanim, da postane izvrševalna
roka te tevtonske maščevalnosti. Ka-
kor mačka pred mišjo luknjo, kakor
ostudni pajek v kotu mreže, čakal je
in prežal ta junak po noči pred »Na-
rodnim domom« na svoj plen. In
končno se mu je posrečilo. Po kon-
čani sokolski vaji dne 2. avgusta 1905
šlo je nekaj Sokolov, med njimi
Žlender, proti Savi, da bi po strašni
vročini se naužili blagega nočnega
hlada. Sedeli so mirno ob bregu pod
lipo, ter se ravno mislili vrniti do-
mov, ko stopi k njim, kakor tolovaj
iz zasede s svojim drugim rabelj-
nom Šalomom ter jih surovo napade
z besedami: Kdo ste in kaj delate
tu? Na to je odgovoril Žlender: Saj
me poznate, jaz sem Žlender. Vkljub
tej izjavi je dejal Šalon, da mora
Žlender z njim, da se prepiča, da
li je pri občini prijavljen. Žlender
mu je sledil v pisarno. Drugi tolovaj
zapusti v tem sobo in pusti Salouna
in njegovo žrtev sama. Zdaj zagrabi
Saloun nesrečnega mladeniča ter ga
prične neusmiljeno biti po glavi.
Prestrašeni Žlender je skočil k du-
rim ter pozval policeja Narata proti
svojemu rabelnu na pomoč. Takoj
za njim prihiteli Saloun in ukaže Na-
ratu, naj zapre Žlenderja, ker mu je
hotel poslednji uti. Baraba je po-
skušal svojega mojstra ter zaprl živo
nemške nasilnosti. Drugega dne je
skočil poštenjak vseh poštenjakov
Saloun k nemško nacionalnemu
zdravniku Höllerju ter si dal napi-
sati spričevalo, da mu izvinil Žlen-
der prst ter tako napal javnega funk-
cionarja. Nato so peljali rabeljni
Žlenderja k sodišču ter ga tožili radi
javnega nasilstva. Sodnik je izpustil
vsega otečenega od udarcev Žlen-
derja, ki je šel k zdravniku, kateri
je konstatiral pri njem javne sledov
brutalnega napada. Kdo bo žrtev?
Tudi najbolj surjen pretepač se na-
vadno sam pošoda. Mi si moremo

le živo predstavljati nečloveško po-
stopanje zavrtnega Tevtona, ako si
pri tako lepem izpolnjevanju svoje
uradne dolžnosti izvino prst. Ali
strašna jeza mora napolniti srce sle-
hernega pravicoljuba, ako pomiali,
kako se krši oblast, ako je dana v
roke takšnim brezdušnim tolovajem,
kakor so brežiški redarji s svojim
lepim »sofizirjem« na delu Ali pravica
mora prodreti Ali naj smo Slovenci
na milost in nemilost izročeni svoji
volji takšnih barab, ali naj se ponoči
radi redarjev zapiramo v hiše kakor
divja zver? Ali nas bodo jeli pobijati
kakor stekle pse? Gospod Visti-
rini, naša potrpežljivost je pri kraju!
Javno Vam tukaj povemo: Vse po-
sledice in tudi kri, če se bo lila, pada
na Vašo glavo. Istodobno se o Vaši
nebržižnosti poučijo Vaši predstojniki.
V parlamentu se bode o stvari go-
vorilo in upamo, da se še najde pravi-
višen sodnik, ki bode brežiškim to-
lovajem onemogočil nabiranje lavor-
jevih venecov, in nemara se najde
kdo, ki Vas vpraša, zakaj je vzdrža-
vanje javnega reda v Brežicah izro-
čeno tatam, pobijalcem in tolovajem.

Iz Brežic. »Brežiški Sokol« je
imel dne 30. junija prvo svojo javno
telovadbo na vrtu »Narodnega doma«.
Kako privlačno silo tvori Sokol v Bre-
žicah vobče je najboljši dokaz njegov
prvi javni nastop; obširni vrt »Narod-
nega doma« je komaj sprejel nebroj
občinstva v svoje hladno okrilje. Izmed
vabljenih sokolskih društev je poslal
deputacijo »Zagrebski Sokol«; »Hrvat-
ski Sokol« v Samoboru nam je izrekel
pisмено svoje obžalovanje, da se ni
mogel udeležiti ker je imel doma pro-
jektirano veselico. Med udeležniki smo
z veseljem zapazili zastopnike vrlih
naših sosedov iz Rajhenburga, Krškega,
Čateža in Sv. Križa. Z radostjo smo
tudi konstatirali koliko prostega ljudstva
iz okolice je posetilo našo slavnost in
s tem pokazalo svojo narodno zavest in
simpatije do sokolskega društva. Telo-
vadilo se je na drogu, bradlji, skok na
daljavo, dalje proste vaje in skupine.
Vaje na orodju so se izvajale po kri-
tiki zagrebških strokovnjakov in z ozi-
rom na prvi javni nastop povsem do-
sledno in pravilno. Izredno dobro, lahko
rečemo skoraj dovršeno so se pa pro-
izvajale proste vaje, pri katerih je na-
stopilo trideset telovadcev. Z zani-
manjem je občinstvo sledilo vsaki po-
sredni točki ter navdušeno ploskalo pri
vsakem odmoru. Ni manj odobravanja
nisu zbujele tudi skupine, ki so se vršile
točno in precizno, pri skoku na daljavo
se je dosegla lepa distanca 4-80 m.
Pri prostih vajah je bilo zapaziti tudi
več starejših članov, ki se niso strašili
truda, pridobiti si isto gibčnost, da so
lahko tekmovali s svojimi mlajšimi
brati. Po telovadbi se je razvila najve-
selejše zabava, h kateri je največ pri-
pomoglo ubrano petje mešanega zbora
brežiške čitalnice in srečkanje, ki je
prineslo občinstvu mnogo lepih dobit-
kov. Med zabavo so rodoljubne članice
pevskega zbora marljivo razpečavale
krasne šopke in skrbele za gmetni
uspeh veselice, kateri je bil prav po-
voljen in namenjen v prid sokolske
zastave. Bodi njim iskrena zahvala za
njihovo požrtvovalnost. Zastopnike za-
grebskega Sokola je pozdravil starosta
dr. Jos. Strašek, naglašujoč soli-
darnost in ljubav, ki veže oba bratska
naroda skupaj. Za Hrvate se je odzval
g. Janeček, zahvaljujoč se za pre-
srčni sprejem, katerega so jim priredili
Slovenci; povdarjal je nadalje, kolike
važnosti je »Sokol« za Brežice kot eno
najvažnejših slovenskih postojank na
Spodnjem Štajerskem, zagotavljajoč
nam, da nas hočejo Hrvati kot najbližji
rodni bratje vsikdar podpirati v naši

borbi. Burni »na zdar« klici so sledili
teh besedah in ko so se Hrvate od
nas poslavljali, smo se s težkim srcem
ločili od njih, zagotavljajoč jim, da se
kmalu vidimo. Zabavali smo se potem
še pozno v noč ob marljivem sviranju
godbe in se potem razšli v nadi, da
nam bode brežiški Sokol večkrat nudil
priliko, obhodovali njega marljivo delo-
vanje v prubju naroda.

**Iz Nove Štiffe pri Gornjem
gradu.** Dasiravo živimo v tem
gorskem sakotju, zaplankani okrog
in okrog od visokih gor, kakor da
bi bili na koncu sveta, nas obišče
vendar tu in tam kak tuilec, v poletju
pa se vrnejo večkrat tudi domačini,
ki so našli v tujini svoje ognjišče.
Da pa nam ni predolgčas, preskrb-
ljeni smo tudi z dobrimi časopisi,
da vsaj nekoliko zvemo, kaj se po
svetu novega godi. Da, tudi o jese-
niških razmerah in o ondetaš klerika-
lcih smo dobro poučeni. Slišali
smo že tudi o ondodem župniku in
kaplanu, a o gospodu organistu že
nismo slišali od takrat, ko je mož
odnesel pete iz Gornjega grada. Ta
mož, ki se tukaj ni brigal za dru-
zega, kakor za orglje in Baschovo
daritev, je postal, odkar je na Jese-
nicah, huč klerikalec in farški pod-
repanik. Mož je prišel domov na po-
čitnice — na Jesenicah baje nimajo
več »orglarnih« maš — čutil pa se
je takoj poklicanega, delati propa-
gando za kranjsko črno gardo. A
mož se je opekel in uvidel, da na
slovenskem Štajerskem ni ta za
kranjski klerikalizem. Šel je takoj k
župniku in začel rentaditi, da ni v
celi fari niti enega »Slovenca«, in
da bi si ga vsaj župnik naj naročil
nekaj istisov in jih potem razdelil.
Ko pa mu je župnik povedal, da ne
mara in nikakor ne dovoli v došedaj
mirni farni nobenih razprtij, nahučil
je župana, češ, da si mora on, go-
stilničar, naročiti »Slovenca«. Toda
mož je dobil tudi tukaj moralno
breo. V svoji klerikalni jezi pa se je
pridušil, da mora »Slovenec« priti
v faro, češ naročiti si ga mora pa
več fantov vkup. No pa tudi ti mu
menda niso šli na limanice. Močicej
je trozil svoj klerikalizem tudi po
Gornjem gradu in jeseniški klerikalec
so ga tako napolnili s svojimi ide-
jami, da ga je kar »zanasalo« po
trških ulicah in da se nam je ta
revez kar smilil, češ zdaj pa zdaj bo
pod »težo« omagal. No z uspehi se
sicer ne more hvaliti nikakimi, priti
bi morale drugačne korifeje. Svetu-
jemo pa temu »vnetemu« klerikalcu,
da pusti drugokrat svoj klerikalizem
na Kranjskem, ker pri nas ne poznamo
farške podrepanije. Sicer pa kdor ima
maslo na glavi, ta naj ne hodi na
solnce. Capito?

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. avgusta,

— **Izredna seja občinskega sveta,** ki je zadnjič izostala,
bo jutri ob enajstih dopol-
dne z istim dnevni redom, kakor
zadnjič.

— **Najgrša nesramnost.**
Včerajšnji »Slovenec« je priobčil tale
brzojavo iz Jesenic: »Včeraj je
bilo tu navzočih vsega sku-
paj le 260 Sokolov. Zvečer
so Sokoli gredoč z Jesenic
na Savo vpili »Perent Pon-
gratz!« Pestdebelo kamenje
je priletelo v poslopja in-
dustrijske družbe. Kamenje

je zadelo ženo vratarjevo,
kije pestovala enoletnega
otroka. Takim Sokolom va-
dast! — To infamno laž
prinesel politični list
slovenski narod. Stem iz-
dajalskim brzojavom je do-
segel »Slovenec« vrhune
svoje denuncijantske slave.
Slovenska javnost naj za-
danes vzame na znanje to
naravnost žalostni poja-
»farške propalosti« in na-
— sodi. Jutri govorimo
dalje.

— **»Izpisovali so se.«** Stem
kratki besedami odgovarja »Slove-
nec« na naše članke, v katerih smo
zopet enkrat izpregovorili o klerika-
nem gospodarskem delovanju. Očita
nam, da smo se trudili psovati, a da
nam je psok zmanjkalo. Jako duhovit
odgovor! Naša izvajanja so bila po-
vsem stvarna. Namenoma smo brez
vsakega »psovanja« ob priliki konkurza
dobravske zadruge odgovorili na »Slo-
venčeve« tirade o »treh občinjskih zborih«
o »narodno-gospodarskem parlamentu«.
Radi verjamemo, da se klerikalci na
tistem sramujejo svojih grdih neuspe-
hov. Opozorili smo slovensko javnost
na najnovejši pojav in dokaz klerikalne
gospodarske sleparije. Kdor se zanima
za podrobnosti konkurza »Kmetijskega
društva na Dolenji Dobravi«, naj vza-
me zadnjega »Gorenjca« v roke. In iz-
prevideti mora, da smo mi v resnici
pisali mirno in izvanredno milo. Za
ljudi, ki se tako brezvestno igrajo z
imetkom našega revnega ljudstva, bi
bilo najboljšje plačilo — pasji bič. Mi
pa vkljub temu danes ponovno vpra-
šamo, kdo bo poravnal dolgove do-
bravske zadruge, ki znašajo okroglih
30.000 K, ali Vi, g. dr. Krek ali pa
mogoče Vi, g. Josip Jeglič! Tu imate
vprašanje, na katero nam odgovorite
popolnoma stvarno. Potem pa se po-
smehujte dalje, če imate voljo in čas
za to.

— **Pogreba dr. Gregorja
Kreka** se je udeležil tudi »Ljub-
ljanski Sokol« korporativno. Prisot-
stvoval je blagoslovljenju zemeljskih
ostankov na južnem kolodvoru. Iz-
prevo da se žalibog, kakor bi rad
ni mogel udeležiti. V toliko popo-
nujemo svoje poročilo. Pač pa bi se
ga lahko udeležili gospodje iz šen-
klavške okolice. Zategadelj naj »Slo-
venec« ne vpije, da je bil izprevid
preskromen. Kako skromno pa
je bilo še le Vaše poročilo o smrti
tega slovenskega učenjaka! Sram
Vas bodi pred nemškimi dnev-
niki!

— **Sline se jim cede.** Nem-
cem v Ljubljani se še vedno toži po
vodstvu v trgovskem bolniškem dru-
štvu ljubljanskem. Ker si ne morejo
drugače pomagati, dolže sedanje slo-
vensko vodstvo, da ne zna gospoda-
riti z društvenim denarjem. Le po-
telažite se! Društvo enkrat za vse-
lej ostane v slovenskih rokah, pa
naj ljubljanski nemškutarčki preta-

Galje v prilogi.

na zemlji je ostala za njo vsa topa
strast.

Kadar je sedel pri Anici, ni ni-
koli začutil strasti. Mehkoba in to-
plota je legla po njegovem telesu,
in sladkost je obvladala srce, ali niti
sledu o strasti ni bilo. Včasih je po-
pravil njene roke, ko so se pregibale
po belih tipkah, in tedaj je začutil
potrebo, da bi poljubil te bele prste.
Tuintam jo je držal popolnoma na-
lahko za drobna komolca, da ne bi
gibala z njimi pri igranju klavirja...
Sladkost je obvladala vselej takrat
njegovo srce, razveselil se je samega
sebe in tudi ona se mu je nasmejala
s sladkim smehom.

Tako je postal miren in njegova
sanjavnost se je pomnožila. Pisal je
svoje skladbe v starinskem in ro-
mantičnem duhu. Na ta način je bil
že spisal tisto pomladansko jutro
»Hrepenenje« in napisal je bil »Smeh-
ljanje srečec«, ki je bil del vanje vse
Aničine smehljaje. In naposled je
pisal veliko skladbo za orkester, bila
je simfonija o ljubezni. Pisal jo je z
veliko vnemo in od razburjenja se
mu je tresla ves čas roka; zakaj

jemal je vse stavke globoko iz svo-
jega srca in polagal jih je v tople
melodije — neomadeževane in neiz-
premenjene s čudovito varnostjo. Vsa
stvar je bila dolga in polna lepih
stavkov, ker je bilo njegovo srce na-
polnjeno do vrha. Porabil je vse tihe
dogodke med seboj in Anico, niti
enega njenega smehljaja ni izpustil
in ni pozabil na njen zadnji žalostni
pogled. Tako je bilo v resnici vse
lepo in toplo, in on se je razveselil
nad tem. Čutil je, kako mu tečejo iz
srca kipeče melodije, kako jih je vse
polno, vseh lepih in še nikoli sli-
šanih...

Ko je dovršil to veliko svoje
delo, je čutil potrebo, da bi šel k
nekomu in da bi razložil, kaj je na-
pravil. Šel je h glasbe veščemu člo-
veku, ki pa je stal daleč pod njim,
in razlagal mu je o svojem ustvar-
jenju. Pri tej priliki je opazil, kako
je legla zavist v znančeve oči, in v
tistem trenutku je umaknil. Poslovil
se je s kratkimi besedami, ogrnil po-
vrtnik in odšel. Ves dogodek ga ni
nič vznemiril, zakaj bil je tega po-
polnoma vajen. Na tisti dan je bil
le pozabil na to; tako se je zopet

vsega spomnil in stopal je v drevo-
red brez vsake nejevolje.

Leporasi kostanji so stali mirni
in resni ob obeh straneh in po njih-
hovich vejah je kipele proti nebu
rjavkasto brstje. Nobenega zelenega
lista še ni bilo na njih, a človeku
se je zdelo, da se prikaže zelenje
vsak čas, zakaj stali so mirno-resni
kakor v pričakovanju. Gori v mno-
gem golem vrhu je sedela vesela
ptica in oglašala se je v radostnih
glasovih. Ta in oni se je ozrl proti
njej, in zadovoljnost je bila razlita
po njegovem obrazu.

Tudi Zagorec se je ozrl k njej
in tudi on se je razradostil nad
njeno pesnijo: bila je tako prosto-
dušna in lahka, da je šla v samem
hipu vso skrito pot do srca. Mimo
njega je hitelo vse polno raznih
obrazov, in on je gledal po njih s
mirnimi pogledi. Kopa mladih deklet
je šla mimo; vse so se ozrle po
njem, in ena se mu je nasmejala
kakor v tistem hrepenenju. Njegov
obraz je ostal miren in resen, in v
njegovih očeh ni bilo vznemirjenja.
Tam sredi gneče je opazil njeno
krilo. Bilo je modro kakor spomla-

dansko nebo in spoznal jo je po
njeni lahki hoji. Prišla je do njega
s smehljajošimi očmi in s sladkimi
potesami krog ust. Tudi on se ji je
nasmejal z veselimi presenečenjem.
Dvignil je klobuk v prijaznem po-
klonu in stopil je k njej z ljubezni-
vimi besedami. Govoril ji je o vesa-
lih stvarih in ona se mu je smejala
z zvonkim smehom. Ali sredi vsega
ga je objela sentimentalnost popol-
noma naenkrat. Začel si je, da bi
legel na zemljo mrak, in ona bi
skrila svojo drobno glavo na njego-
vih praih.

»Anica, ali moja duša je že na-
pravila izlet na višavo: dvignila se
je visoko in do nebes zaradi vas.
Ali vas smem spomniti na tisto maj-
niško jutro?«

Polagoma sta se bila oddaljila
od ljudi in daleč naokoli ni bilo opa-
ziti nikogar. Spomladansko solnce
je sijalo s svojimi milimi žarki in
vonj vijolic je plaval od zelene meje.
Anica je šla po meji gor in trgala
vijolice. Bila je vesela in včasih se
je ozrla po njej z nagajivimi očmi.
Nabrala je droben šopek in stekla
je po strmi meji.

»Gospod Zagorec, prestro-
zite me!«

Razprostrl je roke in jo stisnil
na svoje prsi. Bila je zardela in ko
jo je poljubil, je zaprla oči.

Tako se je bilo uresničilo nje-
govo hrepenenje in iz srca zaželenja
sreča je dosegla vrhunec. Vse srce
je bilo polno tople milobe in mehke
sanjavnosti in njegove besede so bile
tihe in gorke.

Stopal je tik nje s srečnimi ko-
raki in oziral se je po njej, ki je šla
ob njem brez besede na ustih. Ka-
dar se je sklonil k njej in jo polju-
bil, je zatrepetala kakor od tesnobe,
in njene oči so se pobesile.

Nasproti jima je prišel mlad fant,
velik in bledega obraza. Ko je prišel
v primerno bližino, je pozdravil; na
ustne mu je priplaval nasmeš in
sive oči so zamežiknile. Anica je
zardela, in Zagorec je bilo zoprno.
Zastudil se mu je ta človek. Ko je
dvignil klobuk, tedaj je videl nje-
gove lase: bili so popolnoma mrli-
ški. Nepopravnani in v suhih šopih
so stali po temenu.

(Dalje prih.)

kajo še tako debele solze po izgubljenem vodstvu tega društva in klubasarijo o nepravilnostih itd.

— **Priznanje „Slov. Narodu“ s hrvatske strani.** Zadnji »Pokret« piše: »Ljubljanski izvrstno urejani dnevniki »Slovenski Narod«, ta neustrašni boritelj za misel svobodno, goreč zagovornik pravic slovenskega naroda in navdušen branitelj slovenske vzajemnosti, priobčuje že tri mesece vsako soboto zelo aktualne in instruktivne dopise iz Zagreba pod naslovom: »Pisma iz Hrvatske«, ki v istiniti in verni sliki rišejo politične in narodno-kulturne odnose na Hrvatskem. Enako zanimive in poučne izvršne dopise prinaša ta list tudi o bratski Srbiji in je v tem oziru »Slovenski Narod« prvi list med Jugoslovani, ki z enako trudoljubivostjo in objektivnostjo obvešča svoje čitatelje o razmerah malodane vsega slovanskega juga, izvršujoč tako praktično idejo slovanske vzajemnosti«.

— **Sokolskega izleta v Jesenice** se je udeležil tudi pevski zbor trgovskega društva »Merkur« in sicer polnoštevilno. Pri ljudski veselici na slavnostnem prostoru se je vrstila pesem za pesmijo in vse polno ljudstva se je zbralo okrog neumornih pevcev. Zlasti, ko so zapeli »Slovenec sem«, je priklopel navdušenje in veselje do vrhunca. Tako se je tedaj ta slavnostni dan razlegala tudi slovanska pesem po lepi dolini in je pevski zbor »Merkurja« sijajno izvršil svojo lepo nalogo.

— **Vzpored XVII. glavne skupščine »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev«** dne 13. in 14. avgusta 1905 leta v Pulju. I. V nedeljo, dne 13. avgusta 1) Ob treh popoldne: S-ja upravnega odbora v prostorih »Citonice«. Dnevni red: a) Poročilo o delovanju vodstva »Zaveze«; b) določitev poročila za delegacijo; c) predlogi in nasveti. II. V ponedeljek, dne 14. avgusta 1) Ob 8 uri popoldne: Zborovanje delegacije v dvorani »Hotela Belvedere«. Dnevni red: a) Predsednik otvori zborovanje; b) tajnikovo poročilo o delovanju »Zaveze« in »Zavezinih« društev; c) poročilo računskih pregledovalcev za leto 1904; d) blagajniško poročilo; e) volitev treh pregledovalcev računov; f) določitev letnih doneskov »Zavezinih« članov; g) določitev vzporeda za glavno zborovanje; h) določitev časa prihodnji XVIII. glavni skupščini »Zaveze«; i) volitev vodstva in upravnega odbora »Zaveze«; j) predlogi in nasveti. 2) Točno ob 2¼. uri popoldne ogledovanje c in kr. mornarskega arsenala in bojne ladje po dovoljenju c in kr. poveljništva mornarskega arsenala. 3) Ob 5 uri popoldne si ogledamo areno — rimski amfiteater. III. V torek, dne 15. avgusta. 1) Ob 8 uri popoldne: Glavno zborovanje po vzporedi, ki ga določijo delegacija, v dvorani »Hotela Belvedere«. 2) Ob 12 uri: Banket na vrtu »Hotela Belvedere«. Kuvert brez pijače velja 3 K. 3) Točno ob 3 uri popoldne izlet na Brione na posebnem tenderju, ki ga nam brezplačno da v porabo c in kr. pristajniški admiralat. IV. V sredo, dne 16. avgusta. Ob 4 uri popoldne odhod iz Pulja na Reko s

parobrodrom »Ugarsko-Hrvatskog dioničkog pomorskog parobrodarskog društva«. Vožnja velja v III. razredu 220 K, v II. pa 440 K. Na razpologo nam je samo ta zveza. Za XVII. glavno skupščino so sglasile sledeče razprave, predlogi in resolucije: 1) Podetki slovenskega šolstva v Istri v jožefinski dobi. Poročevalec g. prof. dr. Fran Illešič. 2) Učiteljski stan — najlepši stan (Študijski slovenskega učitelja ob jezikovni meji). Poročevalec g. Ivan Lapajne, ravnatelj v Krškem. 3) O peticiji na državni zbor za izboljšanje gromotnega položaja ljudskega učiteljstva. Poročevalec gosp. Pavel Plesničar, nadučitelj v Marezigah pri Kopru. 4) O odpravi krajevnega plačilnega sistema v Istri. Poročevalec g. Miroslav Anžlovar, učitelj-voditelj v Boljuncu. 5) Resolucije. Utemeljuje gosp. Ivan Segar, učitelj v Smartnem. I. Slovensko in istrsko-hrvaško učiteljstvo, zbrano v Pulju na glavni skupščini »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev« protestuje proti nezakonitemu postopanju laške gospodovne stranke glede ljudskega šolstva hrvaškega in slovenskega naroda v Istri; II. zahteva od c. kr. vlade pravično uravnavo hrvaškega in slovenskega ljudskega šolstva; III. naroča vodstvu »Zaveze«, da poda slovanskim klubom avstr. državnega zbora jasno sliko vsega istrskega šolstva s prošnjo, da naj smatrajo to vprašanje kakor glavno točko slovanske vzajemnosti. 6) Predlog: V prihodnjem letu zboru »Zaveze« na Koroškem. Utemeljuje gosp. Ivan Lapajne, ravnatelj v Krškem.

— **Iz »Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev«** H glavni skupščini »Zaveze« v Pulju se odpravljamo v nedeljo dne 13. avgusta iz Ljubljane s pošt. vozom, ki vozi iz Ljubljane ob 4 uri 54 minut jutraj. Na vodstveno prošnjo za vožnjo po državni železnici iz Divače, oziroma Trsta v Pulj, je odgovorilo ravnateljstvo ces. kr. državnih železnic v Trstu, da generalna olajšava za vse udeležence ni dopustna, pač pa lahko prosimo vsakdo zase. Olajšava je jako neznatna in obstoji v tem, da se plača za I. ali II. razred za vožnjo s pošt. vlakom, pelje se pa z brzovlakom; če se pa pelje kdo s pošt. vlakom v I. ali II. razredu, plača za nižji razred; za III. razred pa sploh ne da olajšave. Poleg tega se mora prošnja kolikovati z 1 K, oziroma 50 vin, za kateri razred se prosijo; vrhutega se plača 1 K pristojbine za certifikat. Prenosišč po zasebnih stanovanjih nismo mogli dobiti. Stanovali bomo po hotelih: Hotel Belvedere, h. de la Ville, h. Imperial, h. Central, h. Triest, h. Piccolo, Cuzzi. Toliko v vednost cenjenim udeležencem. — **Vodstvo »Zaveze«**. Predsednik: L. Jelenc.

— **Učiteljski dobrotniki.** Društvo za zgradbo uč. konvikta v Ljubljani« so darovali: »Okrajno učiteljsko društvo za goriški okraj«, čisti dohodek koncerta, prirejenega dne 4. julija v Gorici na korist Učiteljskemu konviktu v Ljubljani, 1100 K in sicer so plačali: G. Jeretič Ant. trgovec v Gorici, 100 K; G. Gabršček Andrej, trgovec v Gorici, 80 K; veleč. g. dr. Anton Gregorčič, dež. poslanec itd., 50 K; G. Finžgar Franc, c. kr. okr. šol. nadzornik itd., 50 K; g. Vrtovec Andr., upokoj. učitelj in posest. v Tolmini, 4150 K; G. Zega Miha, upokoj. učitelj in posest. v Kanalu, 31 K. Po 20 K

gg.: Jakil Andrej, tovar., Rupa; Zavanik Ivan, velepos., Bilje; dr. Treo, odv., Gorica; Zajec, veletržec, Gorica; dr. Franko, odv., Gorica; Fogar Alojzij, veleposesnik, Pevma. — G. Breščak, trgovec, Gorica, 13 K; g. Kumar J. N., kurat, Pevma, 12 K. — Po 10 K: Visokorodni gosp. grof Attema, dvorni svet. g. Polley, c. kr. nadkomisar; gosp. Križnič Stefan, šol. svetnik in ravnatelj; g. Degrazia pl. Josip, žup., Renče; g. Josip Pavlica, župan, Rihemberk; g. Matejčič, dež. šol. nadzornik; g. Klančič Anton, žup. in dež. odbornik, Podgora; g. dr. Pavletič, odv., Gorica; gg. Dekleva in Zavanik, Gorica; gosp. Drufovka Franjo, Dornberg; g. Trevisini Lujza, Renče; g. Mikuz, Sv. Lucija; g. prof. Berbuč, dež. odbornik; g. Pavletič Josip, tovarnar, Gabrije; g. Skolaris, Vi-polže; visokor. gospa baronica Thömel, g. Pintar Anton, Pevma; g. Setničar Franc, duhovnik; J. J., Gorica; Fonžari Ivan, St. Maver; g. A. Križnič, župan, Kanal; gosp. Sandria Franjo, Miren; g. Ličen Maks, Rihemberk; c. i. kr. častniki 20. l. bat., Kanal. — Po 6 K gg.: Koren. trgovec, Gorica; profesor Seidl, Jožef Klanjšček, nač. kr. šol. sv., Pevma; dr. Franc Terkuč, c. kr. notar, Kanal; — G. A. M., Pevma, 5 K 60 h. — Po 5 K gg.: Kren Herbert, Albert Bizjak, Viktorija Budin, Dornberg; Glešič Ivan, Drašček Fani, Drufovka Ivan, Gorica; Valentinčič Ignacij, župnik, Renče; Šušmelj Josip, učitelj, Ravnica; Lokar Artur, c. kr. notar, Lasie Karla, Renče; Lasie Josip, pošt. Renče; Pucelj, brivec, Gorica; Jakob Kalan, Angel Mikulš, gđc. Lina Setničar, Jožef Fiegl, Primožič Valent, Pevma; Josip Vendermin, St. Maver; Faganeli Karolina, Lokar Ivan, Miren; baron Bianchi, Rubije; prof. Makuc, Solkan. — Po 4 K gg.: Milaučič Josip, kaplan, Rihemberk; pl. Monari, župan, Sempas; Furlani Franc, c. kr. višji pošt. kontrolor; Zorčič, grofov oškrbnik, St. Peter; Sedečič Blaž, učitelj, Vogersko; Giltšvert, Gorica; Kodolja Josip, žup., Smartno; Pavletič Josip, dekan; Černic Valent, veleposesnik, St. Peter; Filipič, dekan, Ločnik; Alojzij Luznik, Dornberg; Brezigar Miha, Fiegl Antoa, Pevma; Marij Fonžari, St. Maver; Anton Terpin, kurat, Valentin Bensa, Podabotin. — Po 3 K gg.: baron Baum, c. kr. komisar; Sivec Franc, c. kr. vadnični učitelj, Vodopivec Franc, ces. svetnik Gorica; Neimenovan, Podgora; Roje, kurat, Bilje; grof Oskar Kristalnigg; dr. Pikel, Kregan Albin, Gorica; Mermolja, Dobravlj; Cerin Karl, Klanjšček Jožef, Pevma; Ema Zega, Kanal; Spacapan Franc, Ozeljan; Mecina Ivan, c. kr. vad. učitelj. — Po 2 K gg.: Josip Rubbia, graščak, Vogersko; Mar. Rubbia, Rozina, c. kr. kancelist, Gorica; dr. Kerševani Ulrik; Golob Josip, kurat, Podgora; Klemenčič, c. kr. kancelist, Malik, trgovec, Kovač, župan, Ajdovščina. Ta ogromna vsota je najlepše izpričevalo o marljivosti in stanovski zavednosti goriškega učiteljstva, ki ga ob tej priliki stavimo v zgled učiteljstvu ostalih okrajev. S tem darom in pa s 100 kronami, ki jih je to vro in napredno društvo že lansko leto položilo na žrtvenik Učiteljskega konvikta, je postalo »okrajno učiteljsko društvo za goriški okraj« šestkratni pokrovitelj »Društva za zgradbo uč.

teljskega konvikta v Ljubljani« ter ima pravico šest članov imenovati v odbor »konvikta«. Le-ti novi odborniki bodo zastopali v odboru pravice in koristi goriškega učiteljstva. Živelj učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

— **Tukajšnja trgovska šola** je te dni končala svoje 70. šolsko leto. Vseh učencev je bilo v teh sedemdesetih letih 12.248. V pretečenem šolskem letu je bilo v zavodu 233 gojencev, in sicer v gremijalni trgovski šoli 107, v privatni trgovski šoli g. Mahra pa 126. Prvi letnik privatne trgovske šole je imel tri tečaje, in sicer slovenski, nemški in laški. Največ gojencev je bilo slovenske narodnosti, in sicer 146; nadalje je bilo 37 Hrvatov in Srbov, 34 Nemcev, 34 Lahev, 2 Rumunov, 1 Francoz in 1 Španec. Kranjcev je bilo 136. V slovenščini se je poučevalo le o trgovski korespondenci v gremijalni šoli; treba bo torej novemu odboru trgovskega gremija čim prej potrebno ukreniti, da se ta šola uredi česu primerno. Novo šolsko leto se prične 1. oktobra. Sprejemajo se učenci, ki so dovršili z dobrim uspehom tretji razred kake srednje ali pa meščanske šole.

— **Slovensko pevsko društvo »Zvon«** vljudo naznanja, da ima na praznik v torek dne 15. t. m. veliko vrtno veselico na vrtu gostilne pri »Novem svetu« na Marije Terezije cesti št. 16. Vzpored se še natančneje objavi. — Obenem tudi naznanja, da se je društvo preselilo na Poljansko cesto št. 19.

— **Zaspene Domžale.** Piše se nam iz Domžal: Dogodki 1. junija, ko je tekla v Domžalah slovenska kri zaradi nemških prevzetnosti, so že zdavnaj prišli v pozabljnost. V mlajšem ljudstvu še gori oženj narodne zavesti. A starejši ljud ostaja zvest svojim načelom, da je treba služiti in se klanjati privandranim tujcem. Naši občinski odborniki so naravnost trmasti hinavci. Njih glava je kajpada župan Janežič, ki je vkljen v nemške verige in ki služi verno svojim pokroviteljem, Tirolcem. Župan stori, kar reče Ladstätter, odborniki pa kar župan. Ako jim kdo kaj opomni, da ne ravna po prav, se izgovarjajo: »I, čednik bo že vedel, kako je treba delati!« S to besedo je opravljen vse in občinski odbor se pogreva v brezmejno nemško blato, iz katerega kmalu ne bo več zlezal. Nekateri so svetovali in prosili odbornike, naj bi zdaj imenovali nekaj častnih članov Slovencev. A vendar naši občinski očetje niso imeli prav nič poguma, da bi bili glasovalci za imenovanje častnih članov, ker čednik Janežič ne bi glasoval. Prepri pa ne sme priti v občinski odbor! Vse torej le tujcem na ljubo, da se jim ne zamerite! Ali ne vidite, da je vaše vedenje in ravnanje že povsem nemškutarsko, izdajalsko, ko pomagata slačiti svoj slovenski rod s tem, da tujca podpirate v njegovih za nas pogubnih delih? In na župana Janežiča jemljete ozir! Kakšen župan pa je to, ki nima za občinske izdatke vseh računov in se ne more izkazati, da je res izdal ta in ta znesek? Ali mislite, da župan Janežič zastoj prejema iz Ladstätterjeve hiše z zlatom okovane puške? Ali vam je znana morala njegova? Znano vam je vse to, a vi ste kljub temu njegovi verni podaniki, ki smatrate vsak njegov sklep za pravilen in pravičen. Marsikaj se je v občinskih sejah sklenilo, tako glede razširjenja slovenske šole, ustanovitve gasilne doma, a razložite nam, zakaj je okoli 30 sklepov občinskih sej dozdaj še nerešenih, zlasti onih sklepov, ki bi bili v korist Slovencev?! Zaspenci ste,

kinavci, ki svoje naloge ne izpolnujete, kot bi jo morali. A še je čas, in sicer zadnji čas! Nima še sovražnik v rokah naše lepe vasi, akoravno se je že polastil vseh najboljših mest. Kvišku, delajte in slovensko občinstvo vam bo hvaležno za vse, kar mu naredite v njegov prid. Sramota bi bila za vas, kjer je 2000 ljudi in med temi 1600 Slovencev, da bi se pustila tako ogromna večina vladati od peščice Nemcev, ki žive od naših žuljev. Ako bi se jim ne godilo dobro pri nas, bi jo bili že zdavnaj potegnili v svoje gorate Tirole zopet nosit gnoj in otroke v košu.

— **Za župana v Ilirski Bistrici** je bil enoglasno izvoljen gosp. Anton Tomšič.

— **Iz Cerknice.** Zadnji dopis v »Slovenskem Narodu« je našega kaplana Lavrenčiča grozno razburil. To je vsekakor znamenje, da nima nosoroške kože. Prav zanimivo pa je, kako se je hotel v neki narodno-napredni gostilni oprati očitanih in resničnih nerodnosti, pregreh in neumnosti. Ker je vedel, da pri zavednih možeh nič ne opravi, obrnil se je do fantov in fantalinov ter oznanil takoj vsem navzočim o napadu »Slovenskega Naroda«, jim grozil s smrtnim grehom, in o propadlosti »Slovenskega Naroda«. S tem seveda misli naš gospod Tonček, da je že opran. A stvar ima vse drugo lice. Tudi pravi, da ne bode odgovarjal na dopise v »Slov. Narodu«. Gospod kaplan, saj se na to sploh ne da odgovarjati. Rajše agaa nehaite piti. Kajti res grdo je se potikati po kuhinjah in gostilnah ter cele noči bandati. Tako je delovanje tega katoliškega kaplana, ki se ga vse želi proč. Morda bo pa le kmalu prestavljen za župnika, ker sedaj, ko se prestavljajo in nastavljajo novi in stari kaplani, opozorim gospode v Ljubljani na zasluge tukajšnjega kaplana. Morda mu s tem koristim in preskrbam kako boljše mesto. Saj se je že vendar veliko pisalo o njem v »Slovenskem Narodu« in to je najboljše znamenje za »avancemente«.

— **Izžrebani porotniki za III. porotno zasedanje v Novem mestu.** Glavni porotniki: Penca Fran, posestnik in gostilničar v Mokronogu; Marolt Fran, posestnik in gostilničar v Leskovcu; Gospodarič Martin, posestnik in mlinar v Logu; Androjna Ivan, posestnik in gostilničar v Logu; Formbacher Ivan, posestnik in gostilničar v Kočevju; Zupančič Fran, pos. in usnar v Trebnju; Zupančič Ivan, pos. in župan v Znojlu; Bartol Iv., posestnik in gostilničar v Ribnici; Rudesch Anton, graščak v Ribnici; Sutej Ivan, posestnik in župan v Sodovicah; Malnarič Martin, posestnik in trgovec v Črnomlju; Črne Fran, posestnik in trgovec v Sodinji vasi; Planinšek Ivan, posestnik in gostilničar v Trebnju; Arko Anton, posestnik in hotelir v Ribnici; Malnarič Ivan, posestnik in hotelir v Semiču; Avguštin Ivan, posestnik in gostilničar v Semiču; Podboj Jožef, posestnik in mesar v Ribnici; Bukovec Ivan, posestnik in Veričah; Fabijan Jožef, posestnik in gostilničar v Mal. Laščah; Hočevar Ivan, posestnik in gostilničar v Vel. Laščah; Papež Jožef, posestnik in gostilničar v Sp. Boštanju; Zupane Jožef, posestnik in gostilničar v Toplicah; Novoselc Fran, posestnik in trgovec v St. Jernju; Gausser Karel, posestnik in blagajničar v Kočevju; Prusnik Ivan, posestnik in trgovec v Turjaku; Burger Marko, posestnik in strojar v Ribnici; Loy Alojzij,

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)
(Dalje.)

Dne 15. oktobra.
Število letošnjih magistrstvih podložnikov je naraslo na šest, prišli so zadnji časi še trije novi, ki so pa menda jako izbrane glave. Z enim, ki so mu nadeli ime brat Viljem, se še dá razumeti, vsi drugi so pa res prav samo za kloster. Eden je nekoliko prismojen, drugi zabiti kot tnsa, tretji škripulant, da se je obtožil pri spovedi, ker se na moj predlog tikamo. Četrti je obhobil že pol sveta, predno je prišel sem; bil je baje na štirih gimnazijah, delal dvakrat maturo, služil vojake, postal jurist ter pod to firmo bandal kaki dve leti okrog, da je naposled sit vsega življenja, osemindvajset let star, sklenil se popoboljšati in v samostanu pri polni skledi in polnem kozarcu delati pokoro.

Ker sem jaz izmed prvih treh letošnjih novic najstarejši, sem dobil častno službo dekana ali nadzornika nad vsemi ostalimi in me kličejo vsi le »frater dekane«. Vendar bi ta posel najrajši prepustil komu dru-

gemu, saj nimam od tega »dekanata« drugega kot sitnost. Kdor naredi kaj, kar se patru magistru ne zdi prav, sem jaz okregan; če smo na vrtu preglasnih besedi in se kdo preveč zasmee, stresa nad menoj sitnost; če zapre kdo vrata pretdo, sem jaz kriv, če zine po samostanu grede kdo kako besedo, reži nad menoj.

Sicer je pa pater magister dokaj šuden človek. Včasih je siten, kot bi imel pod habitom roj sršenov, zdaj prepove to, kar je ravno prej zaukazal, zopet drugikrat se drži kot muta in ne da nobene besede od sebe, če še tako vanj dreznam.

Kot dekan se moram vsak dan, kadar ni tujcev, opoldne pred kosilom na tla vreči in z menoj vsi novici in lajki in reči v imenu vseh: »Digimus culpam de defectibus nostris« (obtožimo se svojih pregreškov), nakar odgovori pater gvardijan: »Surge« (vzdigni se) ali »absolve« (odvežem), ne razumem ga ne.

Pričela se je že šola, pusta in dolgočasna, zdi se mi, kot bi otrobe vezal, ko nam razlaga pater magister redovna pravila, kadar nam pravi o popolnosti, zadržkih in pripomočkih do nje.

Po redovnih pravilih ne sme nihče, ne pater, ne frater imeti nič lastnega premoženja, ko naredi slovesno obljubo, t. j. po preteku štirih let bivanja v samostanu. Vsak mora pozabiti na svoje in kolikor bolj to spominja, toliko boljše je zanj. Premoženja torej ne sme nič imeti. Kakor se je odpovedal vsemu, kar je kdaj imel, tako tudi v prihodnosti ne sme nič zase pridobiti, pač pa za samostan! To mu mora biti sveta naloga, potem lažje Bogu služi, ker srce ni navezano ne na osebe, ne na denar, ne na imetje.

Med samostanskimi dobrotami zavzemajo odpustki prvo mesto. Pater ali frater dobi lahko tolikrat popolnoma odpustek, kolikorkrat smoli po šest odenašev z razprostrtimi rokami.

Kakor ne sme nihče v samostanu imeti bore solda, tako mora slepo ubogati predstojnika v vseh rečeh, ki niso pregrešne.

Ko nam je pater magister to povedal in vprašal, če želi kdo kaj k temu pripomniti, se oglasiel jaz:

»Ali se sme peš podreti?«

»Sveda, saj ni greh,« je odgovoril.

»Pa je vendar škoda?«

»Nič ne dé; samostan ima še zmerom toliko, da lahko peč znova naredi.«

»Se sme drevo posekati?«

»Kajpada!«

»Tudi če je mlado in lepo?«

»Vseeno.«

»Ali se sme skozi okno skočiti?«

»Če ni nevarnosti za življenje.«

»Ali se sme patru Donatu, ki

debule ne morejo videti, dati jo na-

lašč zato, ker je nočejo?«

»Ne!«

»In če kak drug pater reče, naj

to storim, tudi ne smem?«

»Tudi ne, ker bi ubogali greh!«

»Saj je samo za šalo.«

»Se vseeno ne sme!«

»Pater bo menda vedel, da je to

greh, bo mar v greh svetoval?«

»On bo od sebe račun dajal in

vi od sebe,« je odvrnil nejevoljno.

»Kaj pa če bi pater gvardijan

ukazal, naj se tukaj v šoli na glavo

postavim, bi se smel?« vprašam dalje.

»Se sme!«

»Pa bi mi habit na glavo zlezal!«

pristavim.

»Se ne sme!« je rekel zdaj, brat

Viljem mi je pa šepnil: »Ker bi bila sveta čistost v škripcih.«

Torej da le greh ni! Mislim pa, da se marsikaj tudi sme, če je prav greh, ker kakor sodim, se ne dela ravno prefin razloček med grehom in negrehom.

Dne 20. oktobra.

Strašen dolgčas se je polotil mene in brata Viljema, zlasti zadnjega. Mladenič je silno nestrpen in nervozen. Z ljubico sta se sprla, pa jo je norec pobrisal v samostan, misleč, da ji s tem napravi kako žalost, zdaj pa vidi, da je samega sebe urezal. Vsak trenutek poskuša dobiti razvedrila, a do včera je bilo vse šaman. Včera pa je brat Viljem našel karte v neki patrovski miznici v obednici in že so smuknile za njegov rokav. Zvečer sva že kvartala z vso vsmo strastnih igralcev. Sprva sva šla za vžigalice. Pa to nama je bilo kmalu predolgočasno. Danes dopoldne sva pa steknili blizu obednice neko sobo, kjer so najboljša in najlepša jabolka. Zanje bova zdaj kvartala v moji ali Viljemovi sobi, akoravno je najstrožje prepovedano hoditi k drugemu v sobo. Kaj brigajo naju kaprice samostanskih voditeljev!

(Dalje prih)

posestnik in hotelir v Kočevju; Kužnik Anton, posestnik in gostilničar v Trebnjem; Linder Fran, posestnik in gostilničar v Strelacu; Kolenc Anton, posestnik in gostilničar v Mirni; Klun Jakob, posestnik in trgovec v Ribnici; Fugina Juri, posestnik in trgovec v Starem trgu; pl. Gutmannstall Nikolaj, veleposestnik na Dvoru pri Radečah; Gostel Ivan, posestnik in gostilničar v Grofovih lipah; Majzelj Fran, posestnik in gostilničar v Zagradu. — Na mestnim porotnikom so izrečani: Ferlic Ivan, posestnik in mesar v Novem mestu; Dular Ivan, posestnik in mlinar iz Jurke vasi; Kastelic Ivan, hišni posestnik iz Novega mesta; Barborič Karel, trgovec v Novem mestu; Appa Ant, posestnik in pekar v Kandiji; Damiš J., kavarar v Novem mestu; Smole Fran, posestnik v Zalogu; Mrmor Mihael, usnarj v Novem mestu; Može Fran, posestnik v Stopiču.

— **Strašanskih vihar** je divjal v nedeljo po Novem mestu in okolici. Podrl je nebroj z žitom napolnjenih kozolcev. V Čišči vasi jih je podrl 4, v Zalogu 1, v stopički fari 6. Tudi po drugih vaseh leže po tleh kozolci, snopje pa je razmetano na vse strani.

— **V vodo jej skočila** 31-letna posestnikova žena Antonija Jurca iz Velikega Otoka. Imela je vročinsko bolezen in ni bila popolnoma pri čisti pameti. Ko je ob 1. uri ponoči ni moč duval, je ušla in skočila v Pivko, iz katere so jo potegnili mrtvo. Zapustila je sedem otrok v nežni mladosti.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Postojni** priredi 20. t. m. tombolo in veselico v prid orodjarske blagajne. Natančni program izide.

— **Izlet „Srbskega pevskega društva“ v Zagrebu v Rajhenburg.** Pred tedni so zagrebški Srbi hoteli prirediti izlet v Maksimir, ki je last zagrebškega nadškofa Posilovića. Ta izlet je moral izostati, ker je nadškof prepovedal Srbom Maksimir, boječ se menda, da bi bilo njegovo posestvo s tem oskrnjeno, ako bi po njem stopali — pravoslavni. Katoliška znošljivost! — Z ozirom na to so Srbi sklenili, da poletne na slovensko Stajersko in so si za kraj svojega izleta izbrali prijazni Rajhenburg. V nedeljo popoldne je krenilo vkljub slabemu vremenu preko 200 Srbov iz Zagreba v Rajhenburg. Sprejem na kolodvoru, ki ga je priredil odbor, je bil nad vse iskren. — Orile so slovenske pesmi, burni živokliči so polnili ozračje, slovenske gospiče pa so gostom pripenjale šopke s slovensko trobojnico. Pri vstopu v trg je bil postavljen krasen, s cveticami in zelenjem okičeni slavolok z napisom „Srčno pozdravljeni“. Nad slavolokom ste vihrali slovenska in srbska zastava. Srbe je pozdravil v imenu rajhenburškega trga v navdušenem govoru poštar g. Fran Kacijan. Za pozdrav se je zahvalil v pesniško navdahnjenih besedah dr. Bogdan Stojanović, predsednik „Srbskega pevskega društva“. Slavnostni prostor, ki je bil izprva določen v krasnem gozdiču, se je vzprijelo slabega vremena moral improvizirati pred ljudsko šolo, kjer se je skoro razvila živahna zabava. Srbske in slovenske pesmi so se vrstile, igrala je godba, vmes pa so se govorile navdušene zdravice. S slovenske strani so govorili g. prof. Fran Orožen, župnik g. Cerjak, g. Ivan Matko, s srbske strani pa gg. Bude Budisavljevič, St. Beševič in dr. Stojanović. V imenu videmskega pev. društva je govoril g. Kos. Vsi govorniki so v svojih govorih naglašali bratstvo slovenskega in srbskega naroda in bodrili k jugoslovanski vzajemnosti. Največ zaslug, da so bili Srbi tako lepo sprejeti, so si stekli gg. Fr. Kacijan, postajenačelnik F. Rajner in pravnik Kacijan. Srbe je ljubezniv sprejem kar presenetil in ko je prišel čas odhoda, so se le iztežka ločili od svojih slovenskih bratov. Med navdušenimi kliči: Živeli Srbi! Živeli Slovenci! Do vidjenja v Ljubljani na Prešernovoj slavi, je odhitel vlak z milimi gosti v Zagreb. — Priprčani smo, da bodo bratom Srbom ostale urice, ki so jih preživeli med Slovenci, v najboljšem spominu!

— **Sadovi nemške kulture.** Nemški listi se kar kosajo, kateri bo bolj blati Slovence kot divjake, pred katerimi baje ni nihče varen življenja niti pri belem dnevu. Nemška kultura in nemška kultura, čuješ dan na dan! Kaka pa je ta nemška kultura, kaže poleg nešteti drugih dogodkov sledeči slučaj: V neki gostilni v trgu Stainzu na Stajerskem je pos. sin Weibart zgrabil v prepiru 63letnega krojača Fürschusa in ga davil. Krojaču se je posrečilo niti iz gostilne. Komaj pa je storil par sto korakov, že ga je Weibart s tremi drugimi nemškimi junaki znova napadel. Vrgli so ga na tla, ga tepli s pestmi, ga suvali s čevlji, da so mu prizadeli mnogo ran. Sodni zdravniki so izjavili, da je več ran bilo smrtonemarnih, ker jih je nekaj dobil

tudi z nožem. Tudi neki drugi je bil precej oklan. To je slika prave nemške kulture.

— **Nevihita.** Iz Brežic se nam piše: 3. t. m. je divjal pri nas grozovit vihar, ki nam je uničil vse. Sadno dreve je prazno in kar je ostalo, je ugonobila silna vročina. Poljski prideniki bodo tako pišli, da še za dom ne bo kaj. Zlasti pa so vinogradi poškodovani. Nekateri so čisto suhi, grozdje je črno in nerazvito. Pričakovati je prav neznanih časov.

— **Otrok utonil.** V Brežicah je utonil otrok posestnice Antonije Rošar, ko je bila v gozdu. Otroci so se šli »skrivali« pri čemer je zagazil najmlajši Jožef v potok in tam utonil.

— **Tržaški tatovi** so zopet na delu. Izdelovalci sodov Kravosu so med kosilom ukradli iz blagajne 850 K. O tatovih in o denarju ni ne duha ne sluha. — Policija pa je zgrabila tri tiče, ki so zadnji čas kradli, kar so mogli. Ti so mehanik Herman Žerjal, mehanik Karel Serbo in falirani študent Karel Benedetič. Obstali so, da so pri treh trgovcih goljufali pri kavi, da so ukradli neko kolo in si prilastili neko samokolnico. Tudi so povedali, da so zažgali neko leseno hišico, da bi dobili nagrado za naznanitev ognja.

— **Dinamit na cesti.** V Trstu je našla neka ženska na cesti tri kapselne in jih nesla domov, kjer so jih spoznali za dinamitne patrone. Domači otrok je skrivaj vzela eno patrono in udaril po njej s kamnom. Patrona je eksplodirala in odtrgala otroku del prsta. Ostali dve patroni so poslali na bližnji policijski komisariat.

— **Solnčarica** je zadela v Trstu kmeta Ignacija Skrliča. Prepeljali so ga v bolnico, kjer je kmalu umrl.

— **Svak ubil svaka.** V torko je prišel v Valmadi v puljski okolici neki Ivan Celič v hišo svojega svaka Hrvatina, pri katerem je živela Celičeva ločena žena, sestra Hrvatina. Celič je na silovit in grd način zahteval denarja. Hrvatini je pa ustrelil trikrat nanj in ga do smrti ranil.

— **Žepna tatvina v kupeju.** Ko je šel včeraj posestnik in lesni trgovec Anton Žnidaršič iz Hraše pri Begunjah na Notranjskem štev 3 v Trstu na kolodvor, se mu je pridružil neki mlad, nepoznan človek, s katerim sta šla skupaj v kupe II razreda v brzovlak in se odpravila do Sent Petra. Tam je plačal tujec Žnidaršiču liter vina, potem sta pa šla v kupe II razreda v poštni vlak, ki je bil pa tako napolnjen, da sta morala do Postojne stati na hodniku. Ko so tam ljudje izstopili iz kupeja, sta šla potem ta dva notri in je Žnidaršič kmalu zaspal. Tudi tujec se je bil potuhnil, kakor da bi spal. Ko je pa že blizu Ljubljane sprevednik Žnidaršiča zbudil, češ, da bode treba izstopiti, je ta opazil, da mu manjka iz notranjega žepa denarnica, v kateri je imel 3000 K denarja, obatočega iz dveh bankovcev po 1000 K in bankovce po 50 K ter nekaj drugih papirjev. Osenem je pa tudi zapazil, da tujca ni več v kupeju in je moral le-ta Žnidaršiča med Postojno in Ljubljano okraستي, potem pa izstopil na kake postaji. Navedenec je kakih 20 let star, srednje postave, plavih majhnih brk, je imel sivo obleko, črn klobuk in je govoril v hrvaškem na rečju.

— **Aretovana** je bila Julija Kausegova, rojena leta 1883 na Jančah, ki je že od leta 1893 preganjana v policijskih listih.

— **Izgubljene in najdene reči.** Trgovski sotrudnik gosp. Fran Mitteregger je našel dežnik. — Neža Šuleva je našla zastavni listek.

— **Zaklalo** se je v mestni klavnici v Ljubljani od 24. do včeraj 29. julija t. l. 81 volov, 3 krave, 7 bikov, 1 konj, 96 prašičev, 212 telet, 81 koštrunov in kozlov, vpeljalo se je pa 1 vol, 4 prašiči in 155 kg mesa.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi danes zvečer koncert v »Svnicariji«. Začetek ob 7. uri. Vstopnina prosta. — Jutri zvečer je društveni koncert za člane v hotelu »Ilirija«. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Tedenski izkaz** o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske od 23. do 29. julija 1905. Število novorojencev 19 (= 26,34‰), mrtvorojenca 2, umrlih 22 (= 29,48‰); med njimi sta umrli za jetiko 2, za vnetjem spolnih organov 3, vsled mrtvo-uda 1, za različnimi boleznimi 16. Med njimi je bilo tujcev 6 (= 27,2‰), iz zavodov 8 (= 56,3‰). Za infekcijskimi boleznimi so zboleli, in sicer za vrtico 1, za ušenom 1 oseba.

— **Hrvatske novice.** — Proslava narodnega mučenika. Pri znanjih nemirih zaradi bana Khuena splošni 1903 so orožniki pri Sv. Nedelji ustrili tudi kmeča

Gabra Krajačiča. Pretečeno nedeljo so padli žrtvi odkrili na ondnoten pokopališču s pretresljivimi govori lep nagrobni spomenik. — Hude sanje je imela na Reki v noči 5. t. m. hčerka zdravnik dr. Pilipčiča. Sanjalo se ji je, da je preganja velik pes, ki se ga je tako bala, da je skočila s postelje in skozi okno drugega nadstropja. Pobila se je hudo, vendar ne smrtno. — Zagrebška drama tudi za bodočo sezono nima na programu nobene slovenske igre, dasi ima na programu švedske in norveške komade.

— **Najnovejše novice.** Nemški poštnjak Odvetnik dr. Viktor Weitlof v Warnsdorfu, sin umrlega predsednika nemškega šulferajna, je sbežal, ker ima precej velike denarne grehe na vesti.

— **Umor in samomor v umetniško-obrtnem muzeju v Pragi.** Ponočnega čuvaja Šehanela v imenovanem muzeju so našli v neki dvorani mrtvega ležati v mlaki krvi. Morilec ga je zabodel s kuhinjskim nožem. Čuvaj ga je najbrž zalotil, ko je hotel krasiti umetnine. Ker se je morilec pobil, se je zavlekel na bližnji vrt in se tam obesil. Samomorilec je iz boljših stanov in nje gove identitete še ni bilo moči doznati.

— **Krvavi boji med kmeti in vojaki.** V Košicah na Ogrskem je bila na nadškofovem vrtu velika ljudska veselica, pri kateri so se stekli kmetje in vojaki. Kmetje so streljali s samokresi, nakar je bilo poklicano vojaštvo, ki je ustrelilo 7 kmetov in 18 ranilo. Boje je povzročilo neko dekle, za katero sta si prišla neki kmetjski fant in neki vojak navzkriž.

— **Pruski princ aretovan.** V Swinemünde na Pruskem je opazila straža da neki civilist fotografira trdnjave. Fotograf so aretovali in ga poslali pred trdnjavskega komandanta. Tu se je izkazalo, da je aretovanec princ.

— **Porotno sodišče v Portiersu na Francoskem** je obsodilo na smrt 70letnega bivšega lovskega paznika Royja, ki je meseca aprila letos ranil dva človeka, ki sta ga s mnogimi drugimi oblegala, da so morali njegovo hišo razstreliti v zrak. Porotniki so podpisali milostno prošnjo.

— **Pet očenašev za obrešiti.** V skrajno klerikalnem listu »Konstanzer Nachrichten« je štiti v št. 149 sledeči inserat: »Kateri ljubozni gospod ali dama bi z božjo pomočjo posedel neki vdovi in hčeri, ki sta v stiski, 120 mark proti vračanju mesečno 5 mark in vsakodnevni molitvi pet očenašev in »čestobajmarje«. Ponudba je po šiljati pod »K. S. 100« na upravo nekega lista. — Ako klerika ni bogatejši kaj drže do očenašev, bodo »stiskano« vdovo gotovo obsuli s posojili.

Književnost.

— **„O užitnini od vina in mesa“** je naslov knjižice, ki jo je pravkar izdala c. kr. kmetijska družba kranjska. Knjižica obsega 86 strani navadnega formata. Spisal jo je c. kr. finančni višji komisar Makso Kostanjevec. — Vino in meso! Kdo ne pozna teh predmetov? Vinorejec in žinorejec, ki jih pridelujeta, krčmar in mesar, ki jih razpečavata, konsument, ki jih uživa, vsakdo jih pozna, kajti so življenjski predmeti. Naravno je torej, da so postali ti predmeti že zdaj vir državnih dohodkov. Naložila se je nanje užitnina. Kakor konsumne davke sploh, plačuje užitnino od teh predmetov neposredno pridelovalec ali prodajalec, posredno pa uživalec, kajti v cenah jo prvi prevajajo na zadnjega. Koliko pa je ljudi, ki plačujejo na ta način užitnino od teh predmetovne da bi jih sploh zanimalo vprašanje o užitnini? Koliko je dalje užitnino neposredno plačujočih ljudi, ki se pač zanimajo za užitnino, a nimajo prilike, da bi se seznanili z zadevnimi določbami. In vendar je poznanje teh predpisov zanje največje važnosti, da jih ne kršijo in ne zabredejo s tem v kazni, gotovo zanimivo pa tudi za konsumenta vobče. Zaradi tega pa velja vsakomur: »Vzemi knjižico, ki je pravkar izšla, in čitaj!« — Knjižica je pisana vseskozi v poljudnem, vsakomur umljivem slogu. Namenjena je širšem občinstvu, posebno pa krčmarjem, mesarjem in daccarjem. Razdeljena je v dva dela. Prvi del obsega razpravo o užitnini od vina, vinskega in sadnega mošta, drugi del razpravo o užitnini od mesa. Oba dela sta zopet razdeljena v poglavja, kjer nas g. pisatelj seznaja s pravicami in dolžnostmi obrtnih, obenem pa tudi zasebnih strank, ki izvršujejo takozvana davkovna dejanja; dalje z razmotrivanjem o teh davkovnih dejanjih samih, o kontroli itd.; končno s kazenskimi določbami za prestopke užitninskih predpisov. Te nam navaja v obliki praktičnih slučajev, ki se brez dvoma pogosto dogajajo. Za dodatek

ima knjižica kratke opombe glede dohodarstveno-kazenskega prestopka vobče in glede pravnih sredstev. — Preprosto ljudstvo kaj pogosto krši užitninske predpise iz nevednosti. Saj pa tudi ni čuda! Odkod naj preprosti človek izve, kaj je pravo in kaj ne, ko nimamo spisov v domačem jeziku, ki bi ga o tem poučili. Celotnik olikanemu občinstvu je užitnina le malo znana. Temu nedostatk se je sedaj odpomoglo. V obliki poljudne razprave, izogibajoč se citatom zakona, nam je g. pisatelj podal težka, včasih celo sporna vprašanja, tikajoča se omenjenih predmetov. Tudi čigar duh ni varen na znanstvena razmotrivanja, bo našel v knjižici pri pazljivem čitanju to, kar bo iskal. Ne dvomimo, da bo v spisu našel sveta vsakdo, ki se zanima za predmet, bodisi da se sam peča z užitninskimi dejanji, bodisi da se sicer zanima zanje. Za blagor ljudstva vselej in povsodi z najlepšimi uspehi delujoča c. kr. kmetijska družba kranjska, ki je iz mnogobrojnih jej došli vprašanj spoznala veliko potrebo take poljudne slovenske knjige, si je stekla z izdajo te knjižice novih zaslug. Naj bi tudi občinstvo v svojo korist pridno segalo po knjižici, kar stori tem lažje, ker jej je cena samo 1 K 50 h s poštnino vred. Knjižica es naroča pri kmetijski družbi v Ljubljani. Denar je naprej poslati.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celje 8. avgusta. Sinoči ob pol desetih je napadla nemčurska tolpa, broječa kakšnih 100 oseb, »Narodni dom«, metala kamenje in tolkla s koli po vratih. Lastnik opekarne Wehrhan je z železnim drogrom razbil hišna vrata. Divja tolpa, v kateri je bilo tudi mnogo takih, ki se štejejo med inteligenco, se je nato valila kričaje in razgrajaje pred »Zvezno tiskarno« in uredništvo »Domovine«. Nemčurji so s kamenjem bombardirali poslopje in razbili vse šipe. Od tu so se izgredniki odpravili pred hišo dr. J. K. Kovca, kjer je nastanjena slovenska gimnazija, ter navalili nanjo s kamenjem in koli. Mestna policija je izgrednikom celo asistirala in pomagala, mesto da bi skrbela za mir in red in ukrenila vse potrebno v varstvo Slovencev. Izgredi so bili baje vprizorjeni zaradi kritik, priobčenih v »Domovini« in drugih slovenskih listih o slavnosti polaganja temeljnega kamna za »Deutsches Haus«. Demonstracije so se namenoma vpriporile včeraj, ker je odšlo vojaštvo in je okrajni glavar na dopustu. Slovenci so se pritožili na namestništvo in ministrstvo in zahtevajo, da se celjska policija po državi!

Celje 8. avgusta. Sinoči je pijana nemška druhal ob navzočnosti mnogih celjskih odličnjakov in s pomočjo mestnih uslužbencev napadla s kamenjem »Narodni dom« in »Zvezno tiskarno«. Na obeh poslopih so napravili veliko škodo in pobili mnogo šip. Šipe so vse zavarovane pri nemških zavarovalnicah.

Celje 8. avgusta. Po Schubertovi slavnosti v Celju je »Domovina« prinesla nekaj poročil o tej slavnosti, koja so se popolnoma strinjala z dejanskimi razmerami. Povodom slavnosti so se Celjani v svoji nadutosti enkrat prav grozno blamirali, tako, da je bila vsa slavnost zanje najklavnejši fiasko. Ker je »Domovina« o vseh dogodkih objektivno poročala, se je »Deutsche Wacht« dvakrat grozno razčepirala nad »Domovino« in je psovala in zabavljala čez Slovence, da je bilo joj. Ker se »Domovina« ni dala po revolverskih žurnalstih vahtaričnih ugnati v kozji rog, je začela vahtarca kar noreti. Najprej je prikrito pozivala Nemce, naj se nad Slovenci maščujejo zaradi pisanja »Domovine«. V sobotnem listu je pa kar naravnost pozivala, naj si Nemci zoper Slovence sami pomagajo. Prinesla je najprej slabe in hudobno zavite prestave »Domovinih« poročil, h koncu pa je pristavila: »Nemški Celjani, ali je treba še kaj več, da se Vas

vzdrami k samopomoči! Tu Vam ne preostaja drugega, kakor da se vzdignete zoper svoje sramotilce in si sami pomagajte!« Kljub temu pozivu je »Deutsche Wacht« ostala nezaplenjena. Ker se proti pozivu ni oglasilo državno pravdnštvo, je celjski mob seveda pravilno sklepal, da je po mnenju državnega pravdnštva samopomoč dopustna. Tako se je zgodilo, da je poulična drhal pod vodstvom celjskih nemških prvakov napadla sinoči zvečer celjski »Narodni dom«. Na večer je pridrla pijana tolpa, broječa kakih 100 do 150 ljudi, pred »Narodni dom«, kjer je začela vpiti »Pereat«, »Abzug«, »Nieder mit den Windischen« itd. Na protest nekaterih Slovencev je navzoča policija prosila demonstrante, naj gredo od »Narodnega doma«. Nato so v resnici šli, toda ne domov, ampak pred »Zvezno tiskarno«, v kateri se tiska »Domovina«, in so tam naprej rjuli. Nasproti »Zvezne tiskarne« se zida nova dekliška šola. Na stavbišču so se oborožili s kamenjem in ga začeli metati s »Zvezno« poslopje. Ker so bile vse šaluzije zaprte, niso napravili posebne škode. Od »Zvezne tiskarne« so se vrnili s kamenjem obloženi zopet pred »Narodni dom«, kjer se je začelo prave jerihonsko vpitje in bombardiranje. Kamenje, večje od otroške glave, je z vso silo frčalo proti »Narodnemu domu«. Poškodovane so na mnogih krajih šipe. Kamenje je bilo metano z vso silo, kajti šipe so pobite celo v II nadstropju. Med demonstranti je bilo tudi nekaj višjih mestnih uradnikov, vsled česar si seveda policija ni upala poseči vmes. Kriv te demonstracije ni nihče drugi, kakor državni pravdnik, ki je neinkriminirano in nezaplenjeno pustil izdajo »Deutsche Wacht«.

Budimpešta 8. avgusta. Pri ožji volitvi pri Lipt. sv. Nikolaju je zmagal minister Lanyi s 35 glasovi. Lanyi je dobil 1578 slovaško-narodni kandidat Štoda pa 1545.

Budimpešta 8. avgusta. Občine delajo velike zapreke rekrutom, ki se prostovoljno javijo k naboru, s tem, da jim ne izročajo za nabor potrebnih dokumentov. Z ozirom na to je izdalo domobransko ministrstvo na vse občine na Ogrskem in Hrvatskem naredbo, da se nabornim komisijam ni treba brigati za to, ako rekruti nimajo onih listin, ki bi jih jim morale izdati občine.

Belgrad 8. avgusta. Novoizvoljena skupščina je imela včeraj prvo sejo. Za predsednika verifikacijskega odseka je izvoljen Nikola Nikolić, ki je določen tudi za predsednika skupščine.

Sofija 8. avgusta. Odgovor Turčije glede na protest zaradi hišne preiskave v bolgarskem eksarhatu ni zadovoljil bolgarske vlade. Bolgarija predloži turški vladi nov energični protest.

Varšava 8. avgusta. V Krasnjariju v Saratovski guberniji je zgorelo 5000 hiš. 3000 ljudi je brez strehe.

London 8. avgusta. In Portsmoutha se poroča: Jutri se prične mirovna konferenca. Japonski delegati bodo predložili dva programa mirovnih pogojev. V prvem bodo pogoji zmerni za slučaj, da se takoj sklene mir; v drugem programu pa bodo pogoji težji za slučaj, ako bi Rusija še hotela nadaljevati vojno.

Boston 8. avgusta. V Bostonu so sklicali anarhisti velik kongres, z vseh strani že dohajajo semkaj anarhisti, ki hočejo proglasiti Boston za svojo glavno taborišče. Policija ima silno veliko dela in je že zaprla več nevarnih anarhistov.

Slovenol in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Žogaška Slatina

Štajersko.

Železnica,
pošta in
telegraf.
Prospekti
zastonj.

Prekrasna lega,
kriška poln zrak
brez prahu. Mo-
derni komfort,
živahno dru-
žabno življenje.

— Novo hidro-elektro-mehano-terapevtsko zdravilišče v velikem in modernem slogu. —
Zdravljenje z mrzlo vodo, električne svetlobne in kopeli v banjah, inhalatorij, pneumatski
aparati in parova celica, celice za segret zrak, elektr. masaže, solne kopeli, zdravilna
gimnastika. — Uspešno zdravilišče za bolezni v želodcu, čreveh, na jetrih in ledvicah, za
kronično zaprtje, hemoroide, kamen, odebalelost, sladkorno bolezen, protin, katarje v po-
žiralniku in jabelku. Jako močni zdravilni vrelci, podobni onim v Karlovih in Marijinih varih.

28 milijonov kosov Doeringovega mila s sovo se je razprodalo do konca leta 1904. Nobeno drugo milo ne more pokazati takega uspeha. Ta poraba je najboljši dokaz za dobro kakovost in izvrstni učinek tega izdelka. Zavračajte manjvredne posnetke in zahtevajte samo Doeringovo milo s sovo, ki se dobiva povsod po 60 v. kos. 1094-9

Se dobi povsod!
Kalodont
neobhodno potrebna zobna Crème mlo
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 5/8 Ivan Šivic, posestnikov sin, 4 mes. Črna vas 14, Catarrhus. — Matevž Vidmar, posestnik, 69 let, Črna vas 27, Cirrhosis hepatis.
Dne 6/8 Franja Knez, delavka, 28 let, Poljanska cesta 25, Tubercul. pulm. — Mihael Jekini delavec, 65 let, Tesarske ulice 3, Apoplexia cerebri. — Fran Železnik, čevljar, 44 let, Radeckega cesta 11, Dementia.
V deželni bolnici:
Dne 4/8 Ivan Travnik, uradnik, 52 l., jatika.
Dne 5/8 Ana Usnik, posestnikova hči, 4 leta vsled opeklin.

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka" v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 7. avgusta 1905.

Salomonov spozniti.	Denar	Blago
majeva renta	100-55	100-75
avstr. krona	101-15	101-35
avstr. krona renta	100-60	100-80
zlat	119-40	119-60
ogr. krona	96-75	96-95
zlat	115-85	116-05
posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
posojilo mesta Spiljet	100-60	101-60
Zadar	100-—	100-—
bos. hero. žel. pos. 1902	101-—	102-—
češka, dež. banka k. o.	100-25	100-75
ž. o.	100-25	100-85
žat. pisma gal. d. hip. b.	100-95	101-95
pešt. kom. k. o. s.	106-10	107-10
10% pr.	100-50	101-50
žat. pisma Innerst. hr.	100-25	100-60
ogr. cen.	100-05	101-—
dež. hr.	100-—	101-—
z. pis. ogr. hip. ban.	100-75	101-75
obl. ogr. lokalnih že-	99-90	—
lezne d. dr.	99-50	100-—
obl. češke ind. banke	319-35	321-35
prior. Trst-Poreč lok. žel.	101-05	102-—
prior. dol. žel.	—	—
juž. žel. kup. 1/2%	—	—
žat. pos. za žel. p. o.	—	—
Srečke.	—	—
Srečke od 1. 1860	191-50	193-50
1864	293-—	295-—
tiške	165-90	167-90
zem. kred. I. emisije	301-50	310-—
" II.	302-—	311-—
ogr. hip. banke	267-—	274-—
arabe a tra. 100-—	102-—	107-90
turške	141-60	142-60
Basilika	26-—	27-50
Kreditne	476-—	483-—
iznoske	78-—	83-—
Krakovske	88-25	94-25
Ljubljanske	65-50	69-50
Avst. rud. križa	54-75	55-75
Ogr.	34-75	35-75
Rudolfova	62-—	66-—
Salburške	74-—	78-—
Dunajske kom.	535-—	542-—
Reiznoske.	—	—
Žužne Železnice	89-25	90-25
Državne Železnice	476-25	477-25
Avst.-ogr. bančne delnice	1631-—	1641-—
Avst. kreditne banke	870-75	871-75
Ogrske	785-50	786-50
Zemljotenske	246-—	247-—
Premogokop v Mostu (Brbit)	658-—	662-—
Alpske montan	531-75	532-75
Prške žel. ind. dr.	2690-—	2700-—
Ruma-Murányi	550-—	552-—
Trbovske prem. družbe	283-—	285-—
Avst. orožne tov. družbe	550-—	557-50
Češke sladkorne družbe	159-—	161-—
Valute.	—	—
100 franki	11-35	11-39
20 franki	19-10	19-12
30 franki	23-47	23-55
Sovereigns	22-95	24-03
Marke	117-25	117-45
Laški bankovci	95-40	95-55
Kunji	253-—	254-—
Delarji	4-84	—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 6. avgusta 1905.

Termin.	za 100 kg. K
Pšenica za oktober	16-20
Pšenica april 1906	16-62
Ri oktober	13-14
Keruz maj 1906	12-92
Oves oktober	11-96
Efektiv.	10-20 vin. višje.

Meteorologično poročilo.

Meteorološko poročilo.					
Vidna ud morjem 3062. Srednji srčni tlak 786.0 mm					
Avgust	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
7. 9. zv.	736 7	182	sl. svzh.	jasno	
8. 7. zv.	739 2	152	sl. vzhod	del. oblak.	
9. 9. zv.	738 6	250	sr. jvzh.	jasno	
Srednja večerajšnja temperatura: 19.3° Normala: 19.4° — Padavina 0.0 mm.					

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam tako presrečno izkazovali sočutje med boleznijo in ob smrti naše iskreno ljubljene popolistre, oz. svakinje, tete, gospe

Zofije Pirkner roj. Valenta

posestnice
in tudi vsem onim, ki so drago pokojnico spremili k večnemu počitku in pa darovalcem lepih vencev izrekamo najodkritosrenejšo in najvdanjejšo zahvalo
V Ljubljani, 5. avgusta 1905.
2495 **Žalujejoči ostali.**

Zahvala.

Globoko ganjeni po žalostni izgubi svojega iskreno ljubljene soproga, oziroma očeta, tasta in zeta, preblagorodnega gospoda

dr. Ph. Gregorija Kreka

c. kr. dvornega svetnika in r. j. vseučiliškega profesorja
izrekamo tem potom najtoplejše zahvalo za presrečno sočutje med boleznijo in ob smrti, za časte spremljevalce dragega pokojnika na poslednje počivališče in za lepe darovane vence.
Posebno se pa še zahvaljujemo g. županu Ivanu Hribarju za genijlji pogrebni govor in slavni „Glasbeni Matiči“ za nagrobno petje.
V Ljubljani, 6. avgusta 1905.
2503 **Žalujejoči ostali.**

Malo stanovanje

z eno sobico in kuhinjo se odda za 1. november t. l. 2489-2
v Cigaletovih ulicah št. 3.

Dobro ohranjen klavir

(Stutzflügel) 2498-1
se poceni prodaja.
Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Sledeča stanovanja

se oddajo s 1. novembrom:
v hiši št. 16 na Bleiweisovi cesti
v pritličju s tremi sobami (event. tudi z avgustom),
v hiši št. 22 na Bleiweisovi cesti
v pritličju s tremi sobami:
v hiši št. 5 v Šubicevih ulicah
v III. nadst. s štirimi sobami;
v hiši št. 20 na Rimski cesti
v pritličju s tremi sobami.

Vpraša se pri Filipu Supančiču na Rimski cesti št. 20. 2501-1

Izšla je knjiga

Kralj Matjaž.

Povest iz protestantskih časov na Kranjskem. (Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Lična brošura obsega 363 strani ter obdeluje v zanimivi povesti kmetijski punt na Vrhniki in okolici ter napad na samostan krutih menihov v Bistri.

Cena 1 K, s poštino 1 K 20 vin.

Dobi se edino pri

L. Schwentnerju, knjigarju v Ljubljani, Prešernove ulice.

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

Nemeblovana soba

ali pa malo stanovanje se išče za novembrov termin.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.
2445-2

Stanovanje

s 4 sobami, kopalno sobo in z vsemi pritliklinami se z novembrom t. l. odda v Wolfvovih ulicah št. 12 (Auerjeva hiša). 2502-1

Več se izve ravnotam v pisarni. Stanovanje se lahko ogleda vsak delavnik od 8. zjutraj do 2. popoldne.

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 1445-27

Le malo časa

se prodaja zaradi opustitve trgovine 172-46

vse blago

pod tvorniško ceno

v modni trgovini

Rudolf Jesenko

Stari trg št. 13

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

2501-1

Trgovski pomočnik

mlad, večš slov. in nemškega jezika ter dobro izurjen v trgovini z mešanim blagom, želi takoj nastopiti mesto kot pomočnik ali kot potnik.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.
2480-2

2 stanovanji

obstoječi vsako iz 3 sob in pritliklin, se oddaste s 1. novembrom v Židovski ulici št. I, III. nadstropje. 2494-1

Natančneje ravnotam I. nadstropje.

Stanovanje

na Kongresnem trgu št. 13, v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob s pritliklinami, se odda za avgustov ali novembrov termin.

Več se izve pri hišniku istotam ali v pisarni ravnateljstva užitinskega zakupa, Dunajska cesta št. 31.

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

2494-1

„Adonis Creme“

odstrani brez nevarnosti v kratkem času pege. Preprosto ravnanje. Gotov uspeh. Lonček 3 K. Samo pristno v zelenih lončkih pošilja. Če se pošlje naprej K 3- Schwa-nen-Apotheke, Frankfurt a/M. 135. 2261-7

Hiša

št. 84 v Rožni dolini pri Glincah se iz proste roke prodaja.

Obsega osem stanovanj in vrt.

Poštna upraviteljica

se sprejme proti zelo dobrim pogoji za c. kr. poštini urad: „Polzela“ v Savinjski dolini. 2478-2

Želi se takojšnji vstop ali pa pozneje.

Motorno kolo

trdke „Puch“, zelo dobro ohranjeno, prodaja ceno lastnik 2324-8

Lovro Sebenik v Spod. Šiški.

Pomožni uradnik

se sprejme s 1. septembrom t. l. pri upravništvu „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani.

Ponudbe z izpričevali do 10. avgusta t. l.

Stanovanje

v I. nadstropju, obstoječe iz 4 sob, 1 predsobe, kuhinje in pritliklin se odda za 1. november t. l.

Več se poizve v pisarni F. Ks. Souvan, Ljubljana, Francovo nabrežje.

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

2479-2

10.000
hektolitrov vinskih sodov
vsake veličine, počeni od 5 pa do
70 hektolitrov, prodaja po jako zmernih
cenah trvdka 2225-12
Alex Breyer i sinovi
v Križevcih na Hrvaškem.

Pristni dobri
brinjevec
se dobi pri 2332-5
L. SEBENIKU v Sp. Šiški.

Za notarski urad na doželi se
sprejme takoj

uradnik
Prednost ima oni, ki je v notarskem
poslovanju že izvežban in ki je več
petja in glase. Plača po dogovoru
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 2391 3
Zaradi pomanjkanja prostora se
proda lepo rezljana 2470 2
**salonska garnitura, garni-
tura za spalno sobo, dalje
kuhinjska oprava in jako
dober skračen klavir**
(Stutzflügel). — Pojasnila na Cesarja
Jožefa trgu št. 11, med 10. in 12. uro
dopolodne, kjer se blago tudi lahko ogleda.

Razna prestavljanja
iz nemščine v slovenščino ter
sestave inseratov
oskrbuje po zmerni ceni v tej
stroki izvežban uradnik.
Kdo, pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 3265-5

A. KRACZMER zaloga
klavirjev
Ljubljana Sv. Petra cesta 6.
priporoča
popolno
zalogo
kratkih
klavirjev,
mignonov in
planin
najbolj renomiranih firm po najnižjih
cenah. Preigrani klavirji, solidno in
stanovitno prenarejeni so vedno v
zalogi.
Edino zastopstvo za Kranjsko firm:
L. Bösendorfer, c. kr. dvorni in ko-
morni izdelovalec klavirjev na Dunaju;
Br. Stigl. c. kr. dvorna zalaga-
telja na Dunaju.
Klavirji se popravljajo,
ubirajo in izvršujejo se
strokovnjaško in pre-
skrbno in začenjajo
najcenejše.

5 kron in več zaslužka na dan!
Iščejo se osebe obeh spolov, ki bi pletle na naših strojih. —
Preprosto in hitro delo vse leto doma. — Ni treba znati ni-
česar. — Oddaljenost ne škodi nič in blago prodamo mi.
Družba pletilnih strojev za domače delavce
THOS. H. WHITTICK & Co.
Trst, Via Campanile 156. 2369-6

Zdravilišče Toplice
na Kranjskem, dolenske železnice postaja Straža-Toplice.

Akratoterma 38° C. Pitno in kopalno zdravljenje. Posebno uspešno zoper
protin, revmatizem, ischias, nevralgijo, kožne in ženske bolezni.
Veliki kopalni basini, oddeljene kopeli in močvirnat kopeli. Udobno
opremljene sobe za tuje, igralne in družabne sobe. Zdravo podnebje. Gozdna okolica.
Dobre in cene restavracije. Sezija od 1. maja do 1. oktobra. Prospekte in po-
jasnila daje brezplačno kopalniška uprava. 1274 8

HLODI

Nova tovarna za lesne izdelke v Ljubljani kupuje skozi celo leto proti
gotovini sledeče hlode na **kubični čevlji** franko kolodvor Ljubljana:
vrsta I. II.
Smrekove, jelkove in borove od 24 cm. debelosti naprej in K —54 —52
dolgoti 4, 5, 6, 7 in 8 metrov „ —48 —44
Bukove od 26 cm. debelosti naprej, dolgoti m 2-20 in m 4-40 „ —48 —44
Hrastove od 28 cm. debelosti naprej, dolgoti od 2 m naprej „ 1— —80
Ponudbe se sprejmejo za vsakršno število in je iste nasloviti na 767-34
TOVARNO ZA LESNE IZDELKE
Cesta na Rudolfovo železnico 47. Pisarna Šelenburgove ulice 6.

Važno za vsako gospodinjstvo!
Če hočete žgano kavo z velearomatičnim okusom, močjo in
izdatnostjo, kupujte samo žgane kave
Prve ljubljanske
velike pražarne za kavo
KARLA PLANINŠKA na Dunajski cesti
nasproti kavarni „Evropa“
ki spajajo vse te vrline 1583-25

L. Schwentner
knjigotržec
v Ljubljani, Prešernove ulice št. 3.

Naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani
v izključno razprodajo Jurčičeve brane spise, potem letnike
in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one
knjige, katere so izšle v založbi „Narodne Tiskarne“. —
Te knjige so:
Josipa Jurčiča zbrani spisi, zvezek I.
do XI., broširan à 60 kr., elegantno ve-
zan à 1 gld.
Posamezne številke „Ljubljanskega
Zvona“ po 40 kr.
Zbirka zakonov. I. Kazenski zako-
nik, vezan à 3 gld.
Zbirka zakonov. II. Kaz. pravdni red,
vezan à 2 gld. 80 kr.
Zarnikovi zbrani spisi. I. zvezek,
broširan à 50 kr.
Dr. Nevešek: „4000“. Povest,
broš. à 50 kr.
A. Aškerc: Izlet v Carigrad, broš.
à 20 kr.
Turgenjev: Otol in sinovi. Roman,
broširan à 50 kr.
— Štiri novele, broš. à 20 kr.
Beneš-Třebizsky: Bledno dušo.
Roman, broširan à 70 kr.
Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovor, prilike in rekl. Proj.
50 kr., sedaj samo 30 kr.
Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na
vse domače in tuje časnike ter knjige.

Ostanki
za polovico cene
Sukneno blago
za moške obleke
po najugodnejši ceni
priporoča
R. Miklauc
Ljubljana 32
Špitalske ulice šte. 5.

Salon
za moderne damske klobuke *
Henrik Kenda
v Ljubljani
Mestni trg šte. 17.
Damski klobuki
za sezono 1905.

Svoj bogato ilustro-
vani cenovnik nakiče-
nih damskih klobukov
za leto 1905 pošl-
jam gratis in franko.
Poprave se izvrše
hitro in kulantno.

L. Mikusch
tovarna delavcev
Ljubljana, Mestni trg.

trgovski pomočnik
več manufakturne, špecerijske in želez-
ninske stroke, želi sedanjo službo
premeniti. — Naslov se izve v
upravnistvu „Slov. Naroda“. 2471-2

Letni tečaj XX. Letni tečaj XX.
Oblastveno priznано
deško vzgojevališče
KUGLMAYR
(Behördlich autoris. Knabenpensionat Kuglmayr)
v Gorici 2461-2
sprejema učence, ki obiskujejo
srednje šole ali se zanje pri-
pravljajo. Program na zahtevo.

Kupita se
2 vagona neugašenega, oziroma 4 vagoni ugašenega
apna
postavljeno franko na žel. postajo Herpelje-Kozina.
Ponudbe sprejema
občinsko glavarstvo Materija.
Ob. glavar: Kastelic.
2455-2

Razpis.
Podpisani deželni odbor razpisuje
službo okrožnega zdravnika v Grosupljem
z letno plačo 1600 K in aktivitetno doklado 200 K.
Prosilci za to službo naj pošljejo svoje prošnje podpisane deželnemu odboru
do 10. septembra 1905
ter dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko
državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje slu-
žbovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.
Oziralo se bo le na take prosilce, ki so najmanj dve leti že službovali
v kaki bolnišnici.
Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani
dne 4. avgusta 1905.

Ces. k. avstrijske državne železnice.
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Selzthal v Anseel Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijane are, He. v Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregence, Zereva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m. popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 8. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijane vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Anseel, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijane vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zenevo, Curih, Bregence, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejovic, Lince, Ljubna, Beljaka Celovca, Pontabla, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m. zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m. zvečer osebni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6 uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Marija Alešovec
izdelovalka perila
vljudno naznanja, da se je s Poljanskega nasipa šte. 14
preselila
na Elizabetno cesto šte. 6
(dohod s Poljanske ceste).
Obenem naznanja, da otvori meseca septembra od vis. c. kr.
deželne vlade na Kranjskem koncesijonirano
učilišče za prirojevanje in izdelovanje perila
ter se prijave učenik sprejemajo že sedaj. 2496-1

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN KRBIV 1897
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Pristna 2352-5
dalmatinska in istrijska
vina
priporoča po najnižjih cenah (18 do
22 kr.) od 56 litrov naprej po povzetju
EGIDIJ VIO
zaloga vina v Pulju.